

KURJER ZACHODNI

»ISKRA«

Dziennik polityczny, gospodarczy i literacki.

ROK XXII

SOSNOWIEC, CZWARTEK 20 SIERPNI 1931 R.

Nr. 190.

Opłata poczt. uiszczona ryczałtem.

Pronumerata z odnośnieniem do domu lub przesyłką pocztową

3.50 zł. (zagrani-
ca)

6.50 zł.)

|P.K.O. 61.553. |Cena egzem. 15 groszy

NIEMCY NIE DOSTANĄ NOWYCH POŻYCZEK

PRZYCZYNY OBECNEGO KRYZYSU W NIEMCZACH I EUROPIE.

BAZYLEA, 19-8. Międzynarodowa konferencja bankierów, obradująca w Bazylei nad sprawą przedłużenia krótkoterminowych kredytów Niemiec, zaciągniętych na różnych rynkach zagranicznych, oraz nad kwestją istotnego zapotrzebowania Rzeszy co do nowych kredytów długoterminowych, zakończyła wczoraj, po długotrwałych i uciążliwych rokowaniach, swe obrady, przyjmując sprawozdanie, opracowane przez sir Layton'a.

Sprawozdanie to zawiera 28 stron tekstu i 8 załączników. Ustalono między innymi, przedłużenie krótkoterminowych kredytów Niemiec na dalsze 6 miesięcy od chwili podpisania ukła-

du. Poszczególnym wierzycielom zaleca się zawarcie oddzielnych układów. Co do wierzitelności markowych, posiadanych przez wierzycieli zagranicznych w Niemczech, uchwalono narazie dopuścić wycofanie w wysokości 20 proc. z tem, że reszta wierzitelności w walucie markowej będzie wycofywana stopniowo, aby nie zachwiać równowagi płatniczej Niemiec.

Odnosnie do rozmiarów obecnych niemieckich kredytów zagranicznych sprawozdanie podkreśla konieczność utrzymania ich na dotychczasowej wysokości.

W sprawie przekształcenia części

kredytów krótkoterminowych na długoterminowe oraz udzielenia Niemcom dalszych, długoterminowych kredytów, komitet rzeczoznawców przyszedł do przekonania, że udzielenie Niemcom dalszych kredytów długoterminowych tak w chwili obecnej, jak i później jest niemożliwe ze względu na ogólną sytuację polityczną.

Sprawozdanie stwierdza wreszcie przyczyny obecnego kryzysu w Niemczech i w Europie, podkreślając, że skuteczne uzdrowienie stosunków gospodarczych jest ściśle związane z usunięciem obecnej depresji. Depresja ta spowodowana jest szeregiem trudności. Największą trudność sprawi-

brak przyjacielskiej współpracy i wzajemnego zaufania pomiędzy Niemcami a szeregiem europejskich państw.

Jest to jedną z głównych przyczyn obecnego kryzysu w Niemczech. W obecnej sytuacji i konstelacji finansowej świata udzielenie Niemcom długoterminowych kredytów nawet jaknajlepiej zabezpieczonych, jest niemożliwe.

BAZYLEA, 19-8. Komitet międzynarodowych rzeczoznawców finansowych, obradujących w Bazylei pod przewodnictwem prezydenta National Chace Banku, Wiggina, zaleca natychmiastowe wszczęcie rokowań celem przeprowadzenia rewizji planu Younga.

STRASZNA KATASTROFA LOTNICZA

4 lotników poniosło śmierć w płomieniach.

WARSZAWA, 19.8. (Tel. wł.). W nocy z 18 na 19 b.m., o godz. 23 min. 45, wydarzyła się pod Bzowem koło Świecia straszna katastrofa lotnicza.

Trzymotorowy samolot wojskowy typu „Focker”, ze szkoły lotniczej w Grudziądzu, odbywający nocny lot ćwic-

zebny zmuszony był, skutkiem defektu silnika, do lądowania i runął z nieznaną wysokością na chlewny pewnego zabudowania, skutkiem czego nastąpił wybuch zbiornika z benzyną.

W płomieniach poniosła śmierć cała załoga, złożona z 4 lotników, a mianowicie: porucznik - obserwator Michał Mazurek, ppor. Gustaw Dąbrowski z 1 puł-

ku lotniczego, plutonowy - pilot Jan Fidler z 1 pułku lotniczego i plutonowy Jerzy Daszkiewicz.

Samolot uległ kompletnemu zniszczeniu. Chlewny spłonął.

Dwie osoby podczas ratunku doznały ciężkich poparzeń.

Na miejsce katastrofy wyjechała komisja wojskowo - śledcza.

Nie dawać powodów NIE BĘDZIE ATAKÓW.

WARSZAWA, 19-8. (Tel. wł.) Agencja „Iskra” ogłasza komunikat zarządu Związku strzeleckiego, który oświadcza, że wobec nieusatysfakcjonowania się od członków, aby reagowali na napaści przez: oddawanie spraw do sądu, energiczne żądanie sprostowań, albo zadośćuczynienia honorowego, o ile przeciwna strona zdolna jest do dania satysfakcji honorowej.

Władze Strzelca oświadczają, że cierpliwość ich wyczerpała się i wszelkimi środkami przeciwstawiać się będą atakom na Związek strzelecki.

Warszawa bez wody ZAMULENIE FILTRÓW.

WARSZAWA, 19-8. (Tel. wł.) W godzinach porannych część Warszawy, a przeważnie w mieszkaniach wyżej położonych, zabrakło wody. Brak wody spowodowało zamulenie filtrów do oczyszczania których natychmiast przystąpiono. Roboty około oczyszczania filtrów potrwać do soboty. Do tego czasu część miasta pozostanie bez wody.

Radykalne oszczędności w KRAJACH RZESZY.

BERLIN, 19-8. Na podstawie zarządzenia prezydenta prowincji, pobory urzędników komunalnych w Berlinie zredukowane zostaną do 40 proc.

Sprawa radykalnej redukcji plac urzędników krajów związkowych będzie przedmiotem narad konferencji ministrów finansów poszczególnych krajów Rzeszy, która odbędzie się w najbliższych dniach w Berlinie. W niektórych państwach niemieckich, jak w Oldenburgu i Badenji redukcje już nastąpiły.

W Prusach oszczędności przeprowadzone być mają również przez uproszczenie administracji w drodze powiększenia niektórych okręgów administracyjnych.

Ks. Mikołaj rumuński przybywa dzisiaj do Warszawy.

WARSZAWA, 19.2 (Tel. wł.). Ks. Mikołaj rumuński przybywa w czwartek wieczorem via Lwów do Warszawy.

Książę zamieszka na Zamku królewskim, aczkolwiek przyjazd jego nie nosi charakteru oficjalnego, lecz wizyty kurtuazyjnej. Po przylocie odbędzie się obiad u ministra Zaleskiego.

W piątek książę Mikołaj złoży wziętę marszałkowi Piłsudskiemu i będzie podejmowany wieczorem obiadem przez p. Prezydenta Rzplitej.

W sobotę, to jest w ostatnim dniu pobytu, projektowana jest wycieczka do Krakowa — samochodem i samolotem.

W niedzielę zrana nastąpi odjazd do Rumunii.

Ks. Mikołaj, syn króla Ferdynanda i królowej Marii z domu ks. Sasko - Kobursko - Gotsjaskiej, urodził się na zamku Pelesz w Sinai 5 sierpnia 1905 r. Po wojnie odbywał studia w Anglii, poczem odbył staż wojenny w marynarce angielskiej.

Po abdykacji ówczesnego następcy tronu ks. Karola, ks. Mikołaj powołany został 4.1.1926 r. jako jeden z regentów w skład regencji, która spełnia swe funkcje przez trzy lata.

Ks. Mikołaj jest dzisiaj w armji rumuńskiej najstarszym generałem dywizji i jenerałnym inspektorem wszystkich sił zbrojnych i na tych stanowiskach zyskuje sobie coraz większe uznanie.

Waldemaras przed sądem Zachowuje się bardzo agresywnie.

RYGA, 19.8. Z Kowna donoszą, że w czasie rozprawy Waldemaras domagał się umorzenia swej sprawy z powodu pogwałcenia przepisów prawnych w toku dochodzenia wstępnego.

Sąd wojenny wniosek ten odrzucił. Zachowanie się Waldemarasa jest bardzo agresywne. Pomiędzy nim a przewodniczącym sądu dochodzi często do

scysji. Waldemaras operuje bogatym materiałem.

Na wczorajszym posiedzeniu sądu w czasie przesłuchiwania oskarżonego Slicsoraitisa ujawniono istnienie nowego planu zamachowego, w związku z czem nocą aresztowano szereg osób. Gmach sądu jest w dalszym ciągu otoczony policją. Do wnętrza nie wpuszczają nikogo.

Tylko dwa teatry miejskie będą funkcjonowały w stolicy.

WARSZAWA, 19-8. Magistrat powziął ostateczną decyzję utrzymania przy życiu w ciągu nadchodzącego sezonu tylko dwu swych teatrów: Narodowego, jako sceny dramatycznej i Nowego, dla repertuaru lżejszego lub eksperymentalnego.

Obie te sceny utrzymane będą bez względu na konjunkturę.

Z rozpoczęciem sezonu miasto zbytnio spieszyć się nie będzie, kontrakty z personelem artystycznym będą za-

warte po ostatecznym ustaleniu warunków nowej umowy.

Do pozostałych teatrów: opery i Letniego magistrat nie będzie angażował zespołów. Pozostawiony będzie tylko personel konserwatorski.

Natomiast z całą chęcią i najdalej idącym współdziałaniem i pomocą zarząd miasta gotów jest się przyczynić do prowadzenia tych teatrów przez zespoły aktorskie.

Bolszewicy podpalacze W POLSCE.

WILNO, 19-8. Onegdaj donosiliśmy o ujęciu w lesie państwowym koło Kurzenia niejakiego Drozdowskiego na gorącym uczynku podpalania lasu. Drozdowski nie chciał początkowo nic mówić.

Dopiero wczoraj zeznał on na policji, że podpalenia lasu państwowego podjął się za specjalną opłatą, którą mieli mu wręczyć emisariusze bolszewicy po spaleniu lasu. Drozdowski twierdzi, że z Sowietów nasyłani są na pogranicze podpalacze, którzy mają za zadanie palenie lasów na terytorjum polskiem.

Niemcy panoszą się W KŁAJPEDZIE.

WILNO, 19-8. Prasa litewska podaje, że w kraju kłajpedzkim dokonano nowego zamachu na szkołę litewską.

W końcu ub. miesiąca, a więc podczas wakacyj, miejscowi Niemcy utworzyli drzwi zamkniętej szkoły litewskiej w Szylowarczmio i wynieśli z niej cały inwentarz szkoły. Szafy, które były zamknięte, również otworzono i wszystkie książki, oraz materiały pomocy szkolnej powyrzucano. Dochodzenie ujawniło, że inicjatorem tego aktu był kierownik niemieckiej szkoły rolniczej, mieszczącej się w tym samym domu, dr. Lankisz, który zamierzał lokal szkoły litewskiej zabrać dla swej szkoły.

Walka z religją NA BIAŁORUSI SOWIECKIEJ.

RYGA, 19.8. Związek wojujących bezbożników na Białorusi sowieckiej ogłosił odezwę w języku polskim, wzywającą ludność polską na Białorusi do zwalczania świętowania dnia św. Rocha. Odezwą zaznacza, że św. Roch otaczany jest przez ludność katolicką Białorusi szczególną czcią. W dalszym ciągu odezwa usługuje w sposób bluźnierczy przedstawiając św. Rocha, jako rzeźnika burżuazji i kapitalistów, oraz ośmieszając jego życie. Również wychodząca w Mińsku „Orka” nawołuje robotników i włościan polskich do zbojkotowania święta. Robotnicy i chłodzi — pisze „Orka” — powinni podczas tegorocznych odпустów okazać swą świadomość i nie pójść do kościoła. W końcu „Orka” nawołuje, aby w dniu święta św. Rocha ludność pracująca w Mińsku dokonała zamknięcia jednego z czynnych dotychczas kościołów mińskich, celem urzędzenia w tym kościele klubu komunistycznego.

PRZEGLĄD PRASY.

Metoda denuncjacji.

Katowicka „Polonia” zamieściła niezmiernie przykry dokument, do- kładnie ilustrujący nienawiść kół sa- nacyjnych do niezależnej opinii poli- tycznej... Jest to pismo Koła „Zwią- zku powstańców śląskich” w Katowic- ach — Zależu do zarządu powiato- wego tegoż związku zawierające spis 12 funkcjonariuszów państwowych i samorządowych w Katowicach, któ- rych denuncjują „powstańcy”, że „pracują w dalszym ciągu kontra stroni- cta (!) rządowego (!)”.
Zakończenie pisma zawiera prakty- czny wniosek:

Zaznaczamy, że wymienieni pod poz. od 1—11 są nam znani jako szkodnicy naszego obozu i pod każdym względem należało by ich usunąć z obecnie zajmowanych stano- wisk.

Ohydna ta denuncjacja wystawia potworne świadectwo sanacji. Jest bo- wiem podłością denuncjować ludzi, których jedyną — jak widać — winą jest to, iż mają swoje przekonania poli- tyczne. A szczytem podłości żądać od władz, by za tę „zbrodnię” zostali usunięci ze stanowisk... Ten, kto nie jest sanatorem, niech zgine z głodu. Taki pogląd panuje w pewnych ośrod- kach sanacji.

Ciekawe rewelacje.

Krakowski „Naprzód” podaje parę ciekawych „poprawek historycznych”. M. in. wyjaśnia, dlaczego gen. Pers- ching nie przybył na odsłonięcie pom- nika Wilsona w Poznaniu.

Na uroczystość odsłonięcia pomnika Wil- sona — pisze „Naprzód” — wypadło zaprosi- ć p. generała Pershinga, generalissimusa armii amerykańskiej z czasu wielkiej woj- ny. Prawo zapraszania i czynienia honorów domu zawsze i wszędzie posiadają tylko go- spodarze. Wylonila się jednak trudność. Od- dawanie honorów innemu nacelnemu w- drowi okazało się jednak wykluczeniem. A- by ominąć tę trudność nie do przezwycię- żenia, wystylizowano do p. Pershinga zaprosi- enie sformułowane w następujący sposób. „P. Paderewski ma zaszczyt zaprosić Pana na uroczystość odsłonięcia pomnika prezy- denta Wilsona”. Obrzcił się tem sformu- łowaniem p. Pershing i odmówił przyjazdu.

Dalej twierdzi „Naprzód”, iż obec- ny min. W. R. i O. P., p. Jędrzejewicz, jest twórcą poljawnej organizacji nauczycielskiej (która m. in. działa i na terenie krakowskiego szkolnictwa) pod nazwą „Zrąb”. On też miał zaini- cjować słynny zjazd profesorów-sa- natorów w marcu rb., na którym wy- sunięto pomysł p. ministra, żeby znieść autonomię uniwersytecką.

Nieboszczyk minister Czerwiński — pisze „Naprzód” — zawiadaniał wówczas na p- rą i lewo, że nie ma nic wspólnego z tą akcją. Tak tedy cała chwala, sąd wypły- wająca, spływa wyłącznie na p. Jędrzeje- wicza.

Zajęcie w Ryczywole.

POLICJA WOBEC MŁODYCH O. W. P.

W ub. niedziele odbył się w Ryczy- wole zjazd Młodych O. W. P. Młodzi dostali od miejscowej władzy zezwo- lenie na urządzenie pochodu, jednakże prawie w ostatniej chwili zezwolenie to odwołano. Z takiego właśnie powo- du Młodzi po wysłuchaniu mszy św. gdy udali się na cmentarz parafjalny by tam na grobie poległych powstań- ców złożyć wieniec, w drodze napotka- li na różne trudności. Policja zastąpi- ła Młodym drogę, nie chcąc ich wpu- ścić na cmentarz. Mimo tych przeszk- ód Młodzi na cmentarz się dostali i złożyli wieniec. Zanim jednak wien- iec złożono, wielu Młodych zostało poważnie poturbowanych. W drodze powrotnej policja ponownie zastąpiła Młodym drogę, bijąc ich. Jeden z Mł- odych uderzony kolbą w twarz, zak- rkwawiony upadł na ziemię bez przy- tomności. W taki sam sposób pobito jeszcze dwu Młodych. Na ulicy zosta- ły ślady krwi. Prócz tego bardzo wiele osób poturbowano. Dwu Młodych aresztowano i osadzono w więzieniu policyjnym. Mimo to wszystko popo- łu dnia odbyła się uroczysta akademja.

Popierajcie L. O. P. P.

Paradoksalne zjawiska w Ameryce

Szał niszczenia bogactw w imię... poprawy dobrobytu.

Gubernator stanu Luizjana w Stanach Zjednoczonych zainicjo- wał zjazd gubernatorów, senatorów i członków Kongresu tych stanów, któ- re produkują bawełnę. Zjazd ten ma się odbyć w najbliższy piątek. Na zjeździe tym inicjator ma wystąpić z wnioskiem, by rząd formalnie zakazał uprawy bawełny na rok 1932!

Zdaniem gubernatora natychmia- stowe zarządzenie tego rodzaju może w ciągu niewiele tygodni przywrócić ogólny dobrobyt w stanach, dotknię- tych klęską nadprodukcji bawełnia- nej.

Gubernator Texasu, p. Sterling, zde- cydował się na krok jeszcze dalej idą- cy. Wschodni Texas posiada, miano- wicie, największe na świecie zagłębie naftowe. W walce z nadprodukcją w tej dziedzinie gubernator dnia 17 bm. ogłosił stan wyjątkowy w kraju. Zam- knięto liczne szyby naftowe i obsa- dzono je wojskiem, które czuwa nad tem, by... nie pracowano!

Produkcję zredukowano w ten spo- sób przynajmniej o 750.000 do 270.515 beczek dziennie.

Przyczyna tych wyjątkowych zar- ządzeń tkwi w katastrofalnym spad-

ku cen nafty. Osobliwą zaś tę akcję ratunkową przeprowadzono, oczywi- ście, w drodze zupełnie legalnej. Par- lament Texasu na osobnym posiedze- niu uchwalił ustawy, upoważniające władzę wykonawczą do przymuso- wych zarządzeń, które zresztą kieru- ją się jakoby głównie przeciwko no- wootwieranym szybom. Ofiarą padają mają najwięcej drobne przedsiębior- stwa, większe wychodzą obronną ręką.

W Stanach Zjednoczonych spodzie- wać się należy w najbliższych mie- siącach wzrostu bezrobotnych do po- twornej liczby 10 milionów! Przymu- sowe ograniczenie produkcji oczywi- ście liczbę tę wzmocze jeszcze.

I otóż te ogromne masy nędzarzy, głodnych i obdartych, żywności i o- dziewanych z rujnującej państwo ja- mnużny, postawione są w obliczu moż- liwości, że w ich oczach miliony bali bawełny i buszli pszenicy, nie mówiąc już o cukrze, kawie, herbacie, nacie i innych przedmiotach pierwszej po- trzeby, będzie się palić, tępić lub w inny sposób przynajmniej niszczyć.

I to wszystko dlatego, że ceny towa-

rów spadają, co wywołuje niepokój bankierów i giełdjarzy... Czy nie le- piej wobec tego byłoby regulować te niedobory pieniężne w produktach na- turalnych, które bądź co bądź są je- dynym istotnym źródłem bogact- wem człowieka. Ziemia nie ukąsi, ani się w nie nikt nie odzieje...

cukier krzepi ludzi

Marmelady, konfi- tury, dżemy, soki, kompoty — to pod- stawa oszczędności gospodarstwa d o m o w e g o.

SEZON W PEŁNI!

Tanie książki z przepisami w każdej księgarni

konserwuje owoce

5975

Z DNIA.

Znak czasu

ZASEK WESTROWANE POLOWANIE.

Zamiast powtarzać po raz tysięczny dowodzenia o ciężkiej sytuacji rol- nictwa, które stały się dzisiaj wprost komunałem, zacytujemy skromny na- pozór fakt, wydarty z życia. Świad- czy on naj lepiej o tem, do jakiego stanu doszły nawet majątki, postawio- ne bardzo wysoko pod względem kul- tury rolnej.

Oto w jednym z pism poznańskich znajdujemy następujące ogłoszenie:

Wielkopolskie polowanie w Poznań- skiem. Ordynacji hr. Kwileckich na Wró- blewie obszaru 10.000 morgów, wspaniała zwierzyna (jelenie, danielę, rogacze, dzi- ki, bażanty, zające itd.). Zgłoszenia do sekwestratora X.

Możemy wyobrazić sobie sytuację głosić na cały kraj dobr, skoro do- puszczono do tego, że o losach pola- wania, będącego dawniej oczkiem w głowie zarządu, rozstrzyga dzisiaj se- kwestrator...

Ach te zaległości podatkowe, które ciągną się bez końca, jak jakiś grzech śmiertelny. Ale za czyje winy?

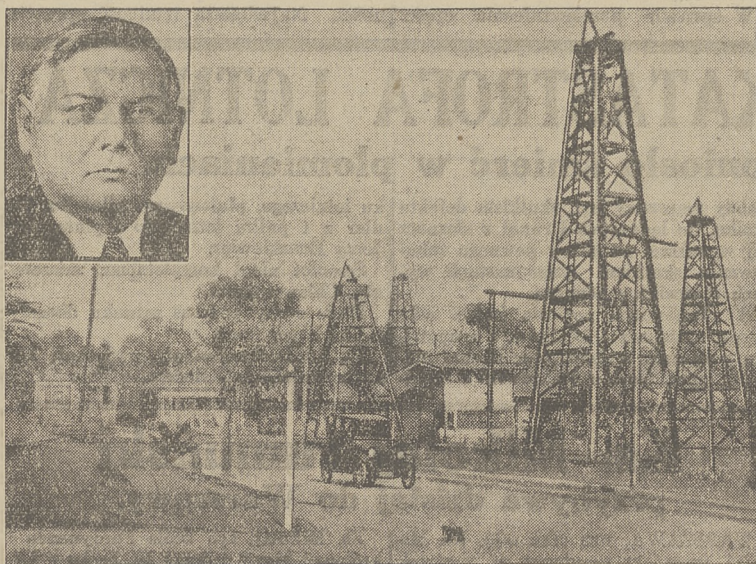
Zatarg Hiszpanji Z KOŚCIOŁEM.

MADRYT, 19.8. Przewidują, że rząd powoła do życia specjalną komisję, dla załatwienia zatargu religijnego. Komisja ma zaprapanować albo, zerwanie stosun- ków z Watykanem, albo też przedsta- wienie mu reklamacji w związku z kam- panją duchowieństwa przeciwko rządo- wi.

Porzucanie pracy PRZEZ KOMUNISTÓW.

RYGA, 19.8. W ośrodkach przemysło- wych Z. S. R. R. mnożą się wypadki porzucania pracy w fabrykach przez wydelegowanych członków partji komu- nistycznej, którzy mieli zakładać t. zw. brygady szturmowe.

„Krasnaja Gazeta” ogłasza długą li- stę komunistów, którzy wbrew dyrekty- wom organizacji komunistycznych zbie- gli z budowy zakładów metalurgicznych w Magnitogorsku. Komisarjat ospekcji robotniczo - włościańskiej postanowił wyłączyć z partji 85 komunistów, zaa- czając, że są oni zdrzającami pięciolet- nego planu gospodarczego.

Ponieważ skutkiem nadprodukcji ropy w stanie Texas ceny ropy spadły katastrofalnie, gubernator tego stanu (u góry) Sterling kazał zamknąć niektóre szyby naftowe, by ograniczyć w ten sposób produkcję ropy. Na ilustracji widzimy kilka szybów, które zostały zamknięte.

Snob czerwonym katem

Jak żyje i ubiera się szef G. P U Miężyński.

WARSZAWA, 19-8. W Moskwie zno- wu rozeszła się pogłoska o zamierzo- nej dymisji szefa sowieckiego GPU, Miężyńskiego.

Trudno sobie wyobrazić tego czło- wieka, o ile go się zna tylko powierzch- ownie, w roli największego po Dier- żyńskim sowieckiego kata, który ma na sumieniu tysiące niewinnie rozstrze- lanych i dziesiątki tysięcy torturowa- nych w lochach rozstrzeczonych po ca- łej Rosji czczyczątek.

I z powierzchowności, i z trybu by- cia Miężyński jest panem, arystokra- tą w najściślejszym znaczeniu tego słowa. Jego sposób bycia jest czaruj- jący. A jest to przytem elegant pier- wszej klasy.

Nigdy nikt nie widział obecnego sze- fa GPU, nie tylko bez kołnierzyka, lecz nawet w kołnierzyku, który nie byłby idealnie białym. Ubranie i o- buw nie noszone przez niego, odznacza się zawsze wyszukaną wytwornością. Kapeluszy, krawatów, rękawiczek i bielizny dostarczają Miężyńskiemu z Paryża i Londynu podróżujący tam ajenci GPU. Jest on również amato- rem perfum, oczywiście, dobrych i bardzo drogich, nadsyłanych również z Londynu. Miężyński nie perfumuje się i nie perfumuje nawet chustki do nosa tylko wówczas, kiedy jedzie z meldunkiem do Stalina, który perfum nie znosi.

W elegancko i z wielkim komfortem

urządzeniem mieszkaniu czerwony kat prowadzi życie snoba. Obsługują go kucharz, kamerdyner, lokaj, pokojo- wa i dwóch osobistych szoferów. Ob- sługa jest tak wytresowana, że mo- głaby być w każdej chwili przenie- siona do pałacu największego arysto- kraty angielskiego.

Większą część dnia Miężyński spędza na kanapie i siebie w gabinecie. Tu czyta referaty kierowników po- szczerzólnych oddziałów GPU, tu ob- myśla nowe „posunięcia”, tu podpisu- je czasem całemi paczkami wyroki śmierci, tu wreszcie do późnej nocy czytuje najnowsze powieści i poezje francuskie.

Wskutek jakiejś poważnej we- wnętrzej choroby, Miężyński jada obecnie bardzo mało. Ale jedynie je- go jest równie wykwinne, jak jego ubranie, obuwie i bielizna.

Miężyński nie znośi ordynarnych wyrazów i nie jest w stanie powstrzy- mać grymasu o ile słyszy je, i to co brzmię słowo, na rozmaitych posiedze- niach. Jest on przytem, tak jak i za- stępca komisarza spraw zagranicz- nych Karachan, wielkim amatorem i znawcą muzyki.

Jako powód zamierzonej dymisji Miężyńskiego wysuwa się chorobę, która powstała na tle nerwowem.

Nie dziwnego! Na stanowisku na- czelnego kata czerwonego państwa trudno mieć zdrowe nerwy...

ZAGADNIENIE MNIejszości

Przed zjazdem mniejszości narodowych w Genewie.

W najbliższych dniach w Genewie odbędzie się zjazd przedstawicieli mniejszości narodowych. Zjazdy takie poczęły się odbywać w czasie wojny, ale tam zbierali się przedstawiciele narodów uciemiężonych, teraz zaś po wojnie Niemcy, którzy posiadają niewiele wszędzie swoje mniejszości, przyczynili się do powstania instytucji zjazdów mniejszości narodowych corocznie, tuż przed dorocznym zgromadzeniu Ligi Narodów.

Z początku czynny udział brali w zjazdach także przedstawiciele Polaków. Jesteśmy rozsypani po wielu państwach. W wielu powinniśmy mieć pozycję bardzo ważną. Tymczasem się dziwne plecie, że wszędzie mamy trudności. Nie mówimy już o Niemczech, gdzie najchętniej wysiedlonoby Polaków z obrębu państwa niemieckiego; Niemiec prawo o mniejszościach narodowych nie obowiązują, ale za to obowiązują postanowienia konstytucji wejmarskiej, która gwarantowała prawa rozwoju narodowego każdemu obywatelowi republiki. Pozał się Boże, jak w stosunku do Polaków te prawa są szanowane. Dość wskazać na szykanowanie szkolnictwa polskiego na Pomorzu, na Śląsku, Mazurach i Warmji.

Traktat o mniejszościach obowiązujący w t. zw. „młodych państwach”, więc w Polsce, Czechosłowacji, Rumunii, Jugosławii, państwach bałtyckich.

Zywiol polski w Czechosłowacji siedzi w dużej liczbie, posiada swych przedstawicieli w parlamencie, sprawuje władzę w szeregu gmin, zorganizowany jest sprężysto, bo jeszcze z czasów przedwojennych wyniósł swoje organizacje społeczne. A jakkolwiek stosunki pomiędzy Polską a Czechosłowacją są dobre i jakkolwiek w traktatach wzajemnych są postanowienia, dotyczące gwarancji rozwoju narodowego mniejszości, jednakże narażają często na trudności przy gospodarce samorządowej, nie mówiąc już o nadużyciach, dokonanych w roku bieżącym przy spisie ludności.

Polacy w Rumunii posiadają najsilniejsze skupiska na Bukowinie, gdzie już przed wojną cieszyli się dużymi wpływami i posiadali swoje

szkolnictwo państwowe. Po wojnie z trudem po kilku latach interwencji dyplomatycznej zdobyliśmy polskie szkolnictwo prywatne. Odezkodawania za wywłaszczenie, przeprowadzone w Besarabii, uzyskaliśmy dopiero po wielkich interwencjach dyplomatycznych, a przecie Rumunja to nasz sojusznik, związany traktatem przyjaźni i traktatem wojskowym.

Na Litwie posiadaliśmy szeroką autonomię narodowościową, która uległa zawieszeniu, jak cała dawna konstytucja podczas zamachu Waldemarasa. Do obecnych wakacji posiadaliśmy jeszcze szkolnictwo rodzenie polskie, a teraz wydano rozporządzenia, które niweczą całkowicie nasze szkolnictwo nawet prywatne.

Łotwa ma w stosunku do nas szcze gólne zobowiązania wdzięczności. Myśmy ją uratowali i zabezpieczyli jej niepodległość. Tymczasem teraz jesteśmy świadkami naganki na Polaków, a nawet „liberalni” socjaliści wyłonili osobną komisję, która chce dopatrzeć się zdrady państwa u tych Polaków w powiecie Rūksztańskim, którzy się do polskości poczuwają, jakkolwiek... kwestja przynależności sześciu gmin tego powiatu do Polski czy Łotwy — faktycznie nie została jeszcze rozstrzygnięta.

Teraz myśmy się ze zjazdów genewskich wycofali, okazuje się bowiem, że na zjazdach pierwsze skrzypce grają i wyzyskują je dla własnych celów — Niemcy. Przy swej nieumiejętności postępowania poczynają zrażać do siebie i innych kierowników polityki zagranicznej, którzy uważają, że pierwszym obowiązkiem obywatela, choćby chronionego przez traktat o mniejszościach, jest — lojalność wobec własnego państwa. To też zjazdy tracą stale swe znaczenie. I to dobrze. Niepodobna przecie do zezwalania na gospodarowanie przez obcych w swoim państwie zupełnie bezceremonjalnie. Tak wolnościowa Francja nie uznaje zupełnie zagadnienia mniejszości i nie dopuszcza do powstania u siebie żadnej, nawet prywatnej szkoły powszechnej. Ona najlepiej czuje, że traktat mniejszości nie może być uważany za odskocznik niemiecki do zmniejszania się do spraw innych państw.

H. W.

Porozumienie wielkich mocarstw bez udziału Polski?

Sytuacja międzynarodowa rozwija się ciągle pod znakiem ogromnego ożywienia. Wskazują na to ciągle wizyty i spotkania ministrów poszczególnych państw, a najbliższa sesja Ligi Narodów oraz podróże pp. Laval'a i Brianda do Berlina dostarczą powodów do snucia nowych kombinacji. Jedną z takich kombinacji jest ogłoszony w „Koelnische Zeitung”, czyli w organie niemieckiego ministra spraw zagranicznych Curtiusa, projekt porozumienia wielkich mocarstw europejskich, zatem Anglii, Francji, Włoch, Niemiec i Sowietów. Projekt ten wychodzi z założenia, że należy uspokoić Europę i dlatego „trzeba dojść do porozumienia, by z jednej strony nie pogarszać traktatów pokojowych, a z drugiej by nie zmieniać status quo”. Podstawą tego pojęcie na pozor paktu byłoby porozumienie francusko - niemieckie, podobne do porozumienia niemiecko - sowieckiego, a polegające na tem, że oba państwa zobowiązywałyby się porozumiewać we wszystkich sprawach je obchodzących. Po zawarciu takiego porozumienia, a dla wykazania, że nie jest ono zwrócone przeciw innym mocarstwom, zaproponowaby przyłączenie do paktu Anglii, Włochom, a nawet Sowietom.

Na zamiarzenie te propozycje odpowiada „Temps” w artykule wstępnym z dnia 17 sierpnia. Stwierdza, on, że jeśli chce się uniknąć zarzutu skierowania paktu wielkich mocarstw przeciw innym krajom, należy poprosić do współdziałania wszystkie państwa europejskie. Istotnie pierwszym i głów-

nym celem tego nowego projektu „Świętego Przymierza” jest wyeliminowanie z koncertu europejskiego Polski, co jest stałym dążeniem dyplomacji niemieckiej.

Drugim celem jest, według „Tempsa”, uniknięcie przez Niemcy bezpośrednich rokowań z Francją i przeniesienie ich na teren międzynarodowy przy współdziałaniu innych mocarstw. Niemcy hoją się rozmawiać z Francją w cztery oczy. Wskazuje na to również ta sama „Koelnische Zeitung”, która w korespondencji z Rzymu donosi, że rozmowy p. Brüninga i Curtiusa z Mussolinim i Grandim miały nietylko cele konkretne, co ogólne, że Niemcy coraz silniej wiążą się do włoskiego systemu porozumień, które stają się „kością pacierzenia” Europy, i że do tego porozumienia przystąpią kraje anglosaskie. Tutaj widać znowu chęć odosobnienia Francji, a zarazem groźbę, że jeżeli nie przystąpi do pierwszej propozycji „Koelnische Zeitung”, wówczas zrealizuje się drugi projekt tego pisma.

„Temps” patrzy ze spokojem na te manewry i stwierdza, że porozumienie francusko - niemieckie może być osiągnięte tylko bez współdziałania stron trzecich. Nie przeceniając ze swej strony projektów „Koelnische Zeitung”, należy jednak zauważyć, że styl ich żywo przypomina niemieckie projekty paktu bezpieczeństwa z roku 1925, skierowane pod adresem Francji, a z których wyłoniło się następnie Locarno.

Jutro wieczorem

mycie włosów Shampoo'nem Elida!

Aby uczynić włosy czystymi i pięknymi na niedzielę, trzeba już z wczesnym piątkiem wieczór umyć je Shampoo'nem Elida!

... układają się dobrze

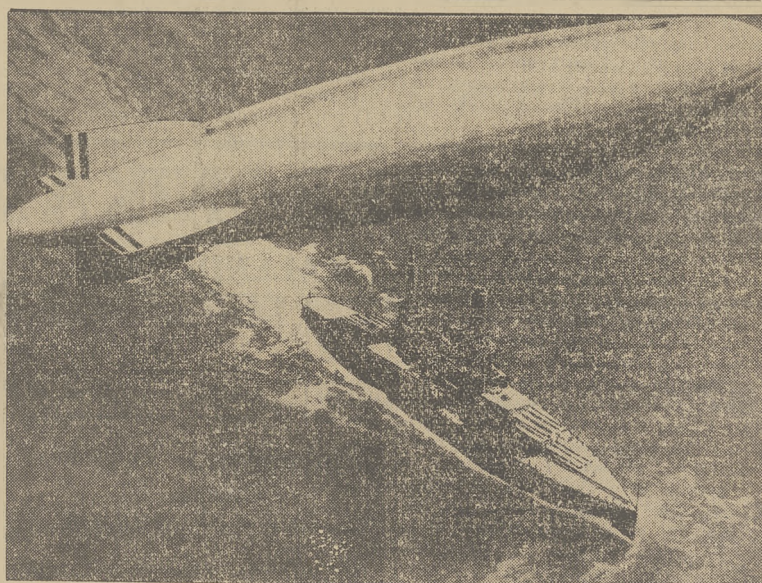
i lśnią jak jedwab!

Po umyciu głowy Shampoo'nem Elida włosy łatwo dają się czesać, a trzymając się dobrze przyczyniają się do miłego spędzenia niedzieli.

Co piątek zatem mycie głowy

SHAMPOO ELIDA

6675

POTĘGA STANÓW ZJEDNOCZONYCH NA MORZU I W POWIETRZU.

Na ilustracji widzimy największy statek wojenny Stanów Zjedn. „New Hampshire” a nad nim olbrzymi powietrzny „Aeron”, dwa razy większy od niemieckiego Zeppelina i dopiero przed kilku dniami wypuszczony do lotu.

Inżynierowie -- więźniowie

Wyrafinowany przymus pracy.

Władze sowieckie wpadły na pomysł zarówno ponury jak oryginalny. Jak wiadomo, setki inżynierów i techników odsiaduje więzienie w oczekiwaniu sądu. Otóż czerezwyczajka (t. zw. G.P.U.) zorganizowała wydział techniczny, który odnajmuje pracę tych więźniów władzom, kierującym dziedziną gospodarczą. Jest cały szereg instytucji przemysłowych, kierowanych przez uwięzionych inżynierów, którym obiecano wolność, o ile wyniki ich działalności będą dodatnie.

Wobec drożyzny pracy inżynierów sprowadzonych z zagranicy, należało postarać się o takich techników. Nic prostszego! Wytacza się im procesy o sabotaż, szkodnictwo, biurokratyzm i t.p. przestępstwa, osadza w więzieniu i zmusza się ich do robienia bezpłatnie tego, co robili na wolności za pieniądze. W razie powodzenia, więźniów uzyskuje wolność, w przeciwnym razie — choćby to wcale od więźnia nie zależało — niepowodzenie jest nowym nieodpartym dowodem jego „winy” i inżyniera przenosi się do rubryki „rozchodowej”, jako ostrzeżenie dla innych.

Władze sowieckie oburzają się na „oszczerców”, którzy mówią o pracy

przymusowej w Rosji. Ale więźni inżynierów i zmuszają ich do pracy, dając z jednej strony nadzieję wolności, z drugiej groźbę rozstrzelaniem.

Jeżeli według twierdzenia władz sowieckich, praca taka nie jest przymusowa, to dowód, jak przewrotne mają pojęcia o podstawach prawa i moralności.

HINDENBURG ZWRÓCIŁ SZPADE.

Jak wiadomo, dotychczas ambasador Francji w Berlinie p. de Margerie opuszcza swe stanowisko w najbliższych dniach. Gdy tylko prezydent Hindenburg powróci z wyczasów letnich do Berlina, ambasador de Margerie wręczy mu listy odwołujące i pożegna się oficjalnie z prezydentem Hindenburgiem.

W związku z tem dowiaduje się korespondent berliński „Petit Parisien”, iż ambasador de Margerie pożegnał się już prywatnie z prezydentem Hindenburgiem i otrzymał od niego jako pożegnalny podarunek, szablę oficera francuskiego, którą zdobył prezydent Hindenburg w wojnie 1870 roku, gdy był jeszcze młodym porucznikiem.

Jak J. Kiepura

REKLAMUJE SIĘ...

Współpracownik żydowskiego „Naszego Przeglądu” Eli Baruchin ogłasza dwugodzinny wywiad u Jana Kiepury. Z entuzjastycznych wywodów Kiepury o Żydach i sztuce żydowskiej podajemy choć kilka ustępów:

— Bardzo mnie cieszy — rozpoczął rozmowę Jan Kiepura — że mam okazję za pośrednictwem „Naszego Przeglądu” wynarzyć się przed czytelnikiem żydowskim ze swoich przeżyć i opowiedzieć o swojej karierze artystycznej, bo jak paradoksalnie toby nie brzmiało, to jednak przynajmniej, że Żydzi w dużej mierze przyczynili się do ustalenia mojej sławy i moich triumfów na scenach całego niemal świata.

„Pierwszy mój występ miał miejsce w roku 1924. W sali żydowskiego kina „Stinks”, w obecności wyłącznie prawie żydowskiej publiczności, zadebiutowałem w prologu opery „Faust”. Zachwyt publiczności był tak serdeczny i szczery, że od pierwszego występu polubiłem też wyjątkowo — entuzjastyczną publiczność żydowską. Im też — tym prowincjonalnym słuchaczom żydowskim — zawdzięczam mój pełen sławy lot artystyczny. Także moim pierwszym profesorem i faktycznym odkrywcą mego talentu był żydowski profesor muzyki Ignacy Warmut z Krakowa.

„Jak już powiedziałem, dużo zawdzięczam Żydom i dużo się od nich nauczyłem, tak naprzykład moi koledzy Żydzi nauczyli mnie trochę czytać po żydowsku i hebrajsku, i muszę przyznać, że, słysząc nieraz komendę żydowskich skautów, maszerujących po ulicach Sosnowca przy dźwiękach komendy „achat, sztam, szalosz, arba”, byłem zachwycony tonacyjnością i rytmiką języka hebrajskiego.

„Ale nie tylko młodzież mnie interesowała. Nieraz zakradałem się do jakiejś zarzuconej bóżniczki, zapelnionej starymi Żydami i pełen ekstazy przysuchiwałem się modlitwom i smutnemu śpiewowi kantora.

„Przed 5-ma laty śpiewałem w synagodze żydowskiej. Niedy występowałem na koncercie w Bielsku, kantor tamtejszej synagogi zaprosił mnie przed południem do świątyni, gdzie wypróbował mój głos. Przy tej okazji pokazał mi wszystkie urządzenia synagogałne i roduły. Byłem temu wszystkim tak oszołomiony, że rozspiewałem się natchniony świętością miejsca. I raz jedyny w życiu śpiewałem w żydowskiej świątyni.

Ciężki los narodu żydowskiego, ich martyrologia i prześladowania, wzbudziły nieraz we mnie najwyższą dla nich sympatię i współczucie, oraz najwyższą admiraację i kult dlatego, że pomimo ich ciężkich warunków życiowych żywią oni jednak najwyższy entuzjazm dla sztuki...

„Nie bacząc na to — uśmiecha się znacząco Kiepura, — że pochodzę z katolickiej rodziny i wychowan zostalem w duchu czysto katolickim, znam i lubię żydowskie i hebrajskie pieśni ludowe, a w szczególności hymn żydowski — „Hatykwa”, który często sobie nuce...

Przytoczyliśmy dosłownie całe ustępy z wywiadu, udzielonego przez J. Kiepurę p. Eli Baruchinowi; i — musimy się przyznać — przykro nam było, że w bezwzględnie i najczęściej niewybrędnym pościgu za reklamą p. J. Kiepura w wywiadzie tym omal nie wyraził gotowości... obrezania się, bo byłoby to jedyny sens ideowy entuzjastycznego dytryambu. A ten uśmiech znaczący — też wiele znaczy. Jednym słowem, święty głos śpiewaka niezawzię chadza w parze z taktem i poczuciem własnej godności. Przykro to powiedzieć, a jednak trzeba.

TRANSMISJA KONCERTU SYMFONICZNEGO.

Dnia 21 bm. o godz. 20.15 rozgłosnie Polskiego Radia transmitować będą z Doliny Szwajcarskiej koncert symfoniczny w wykonaniu orkiestry Filharmonii Warszawskiej pod dyrykcją Kazimierza Wilkomirskiego. Jako solista wystąpi tego wieczoru Bolesław Ginzburg, który wykona koncert na wolonczelę i orkiestrę Saint-Saënsa z towarzyszeniem orkiestry. W części symfonicznej egzotywna bajka mistrza rosyjskiego, Ilymjskija Korsakowa — Szeherazada, oraz w części drugiej uwertura do opery Wagnerowskiej „Tanhauser”

Dlaczego tylko samochody?

PROJEKT IZBY P.-H. W SOSNOWCU U OPODATKOWANIA POJAZDÓW KONNYCH.

Izba przemysłowo - handlowa w Sosnowcu zamierza zwrócić się do czynników rządowych z szeregiem wniosków w sprawie nowelizacji przepisów ustawy o państwowym funduszu drogowym. Jak wiadomo, międzyministerjalna komisja dla tej sprawy wzięła pod rozwagę postulaty właścicieli autobusów i dorożek samochodowych i oczekiwali należytego uwzględnienia ich uwzględnienia. Komisja komunikacyjna Izby, popierając stanowisko związków właścicieli autobusów i autodorożek postanowiła jednak prosić o rozszerzenie ulg także i na samochody osobowe.

Izba zwraca przede wszystkim uwagę na nietrafną — jej zdaniem — zasadę opodatkowania w związku z faktem posiadania samochodu, a bez uwzględnienia kwestji zużycia dróg przez pojazdy. Opłaty na fundusz drogowy stały się też szczególnie uciążliwe dla tych, którzy stosunkowo mało korzystają z posiadanych samochodów, co się odnosi w pierwszym rzędzie do samochodów prywatnych, w skutkach zaś swych może się przyczynić do zabicia i tak nikłego rozwoju ruchu automobilowego w Polsce.

Komisja komunikacyjna Izby, która na posiedzeniu w dniu 18 bm. rozważała powyższe zagadnienie, uchwaliła — po referacie dra Brauna i obszerniej dyskusji, w której zabierali głos przewodniczący komisji r. dr. Klonowski, wiceprezesi Izby Gruszczński i dr. Likiernik, rr. Eychler, Klepacki, Kucharski i inni oraz dyr. Dtrch — co następuje:

1) poprzeć postulaty związków wła-

ścicieli autobusów i autodorożek;

2) nie podważając zasad funduszu drogowego — wskazać na konieczność obniżenia jego globalnej sumy, a to w uwzględnieniu aktualnej szczególnie ciężkiej sytuacji gospodarczej;

3) prosić o objęcie ulgami także samochodów osobowych, a w szczególności o obniżenie do minimum opłat od wagi samochodu;

4) wprowadzić natomiast minimalnej wysokości opłaty od użycia benzyny i opon, oraz

5) obłożyć opłatami pojazdy konne, które w ogromnej mierze niszczą nasze szosy i stanowią w Polsce w przeciwieństwie do zagranicy gros ruchu kołowego.

W tej ostatniej kwestji zaaprobowala komisja pomyslowy projekt korespondenta Izby p. M. Korwin-Szymanowskiego, który proponuje obniżenie niskimi opłatami (np. 20 gr.) furmanek, przybywających na targi, które, jak powszechnie wiadomo, stanowią właśnie olbrzymią większość ruchu kołowego na szosach.

Podatek w tej formie byłby łatwiejszy do ściągnięcia, niewątpliwie sprawiedliwy, a mógłby przynieść efekt finansowy bardzo znaczny i z pewnością mógłby zrównoważyć ubytek, wynikły przez zmniejszenie opłat od samochodów osobowych.

Dla szczegółowego opracowania wniosków w sprawie nowelizacji ustawy wybrano specjalną podkomisję, w skład której weszli pp. r. Beresko z sekcji przemysłowej, r. Kwiatek z sekcji handlowej oraz r. Strokowski z sekcji górniczej.

Reorganizacja sierocińca W ZABKOWICACH.

W dniu 18 b.m. odbyło się posiedzenie komisji właścicieli sierocińca w Zabkownicach, na którym rozpatrywano pretencje, zgłoszone przez dostawców sierocińca i przez personel. Następnie komisja zastanawiała się nad sposobami dalszego prowadzenia zakładu, ponieważ obecnie znajduje się w sierocińcu tylko 29 wychowanków, 70 bowiem musiało umieścić w zakładach dla dzieci jagiellońskich w Częstochowie i Witkownicach. Nieliczną garstkę wychowanków postanowiono umieścić w innych zakładach wychowawczych, ewentualnie tych, którzy posiadają odpowiedni wiek, skierować do pracy. Obecny okres zostanie wykorzystany na zreorganizowanie zakładu i przygotowanie sierocińca do użytku z dn. 1 stycznia 1932 r.

Na temże posiedzeniu komisja zwolniła cały personel zakładu. Likwidowanie zobowiązań i przeprowadzenie reorganizacji sierocińca powierzono p. M. Domągale.

× PRZYPOMNIENIE. Jutro w piątek, o godz. 8 wieczorem odbędzie się ogólne zebranie członków Chrześcijańskiego Tow. dobroczynności w Sosnowcu w sali przy kościółku N. Serca Jezusowego, ul. 5 Maja 20, w drugim prawomocnym terminie.

× NIEODEBRANE DOLARÓWKI. Nieodebrane wygrane premjówki dolarowej z roku 1926 wobec upłynięcia ustawowego okresu 5-letniego zaczęły przechodzić na własność państwa. Nieodebranych premj jest ogółem jeszcze na sumę 71000 dolarów, które stopniowo do roku 1936 staną się własnością skarbu.

× EMERYCI A ULGI NA KOLEJACH DLA WOJSKOWYCH. Ministerstwo komunikacji wydało ostatnio polecenie kasjerom kolejowym, aby nie wydawali emerytom wojskowym, zgłaszającym się do kas w umundurowaniu, Biletów za opłatą według taryfy wojskowej. Bilety te na podstawie osobistych legitymacji mogą jedynie otrzymywać wojskowi w stanie czynnym. Emeryci wojskowi korzystają na podstawie swoich legitymacji z normalnych ulg przejazdowych i nie są objęci taryfą wojskową. Równocześnie Ministerstwo komunikacji zwróciło uwagę kasom kolejowym, że dzieci wojskowych zawodowych niżej 10 lat mogą korzystać tylko z ogólnie przyznanej dzieciom w tym wieku ulgi przejazdowej.

× PRZESYŁKI POZTOWE DO ROSJI SOWIECKIEJ. Ostatni numer „Monitora” donosi: Zdarzają się wypadki, że nadawcy, wysyłając do Rosji Sowieckiej paczki z artykułami żywnościowymi i innymi przedmiotami, nie podają w deklaracjach celnych szczegółowej zawartości paczek, oraz wkładają również do paczek przedmioty niedozwolone do wwozu do ZSRR, a dla przemycenia ich, ukrywają je wewnątrz przedmiotów dozwolonych. W obydwóch wypadkach sowieckie władze celne konfiskują nie tylko przemycane lub niezaznaczone w deklaracjach celnych przedmioty, lecz także całe paczki, w których się one znajdują.

Celem uchronienia publiczności przed stratami Min. poczt i telegrafów wydało zarządzenie by personel pocztowy pouczył dokładnie nadawców, wysyłających paczki do Rosji, ażeby w deklaracjach celnych zaznaczyli wszystkie, nawet najdrobniejsze przedmioty, zawarte w paczce, oraz nie wkładali do nich przedmiotów zakazanych do wwozu do ZSRR. Wykaz przedmiotów, dozwolonych do wwozu do Rosji, jest ogłoszony w Dzienniku Urzędowym M. P. T. Nr. 12 z 1931 r., w i tej sprawie personel pocztowy będzie udzielał na żądanie stron koniecznych informacji.

× TYFUS W DĄBROWIE. W Dąbrowie stwierdzono kilka wypadków tyfusu brzuszego. Jak ustalono, chorobę przywieziono z innych miejscowości. Bądź też powstała ona skutkiem jedzenia brudnych owoców, przywożonych furmankami do miasta. Miejski wydział zdrowia przedsięwziął wszelkie środki, celem wyprzedzenia niebezpiecznej choroby. Wypadek powyższy powinien być jeszcze jedną przestroga, aby nie jeść brudnych owoców, lecz każdy owoc, nabyty w sklepie lub na furmance należy dobrze obmyć w wodzie.

KRONIKA ZAGŁĘBIA.

KALENDARZYK.

20 CZWARTEK	Dziś Bernarda Op.
	Jutro Joanny Wd.
	Wschód słońca 4 m. 27. Zachód „ 18 m. 53.

Kinoteatry w Zagłębiu

wyswietlają dziś:

Kino „Zagłębie” — „Małżeństwo we troje”.

Kino „Palace” — „Generał Crack”.

× OSOBISTE. Zastępca starosty bedzińskiego p. A. Izydorczyk wyjechał na 4 tygodniowy urlop wypoczynkowy.

Kierownik Wydziału śledczego P. P. w Sosnowcu kom. Wł. Kocuper powrócił z urlopu i objął urządowanie.

Rozpoczął urlop zastępcą kierownika wydziału śledczego kom. Z. Rosolowicz.

× MONOGRAFJA ZAGŁĘBIA. Otrzymałoby następujące zawładowienie: Niniejszym podajemy do wiadomości, że z powodów od nas niezależnych zeszyt numer 17 wydawnictwa „Z przeszłości Zagłębia Dąbrowskiego” ukaże się dopiero około 25 b.m. wraz z zeszytem nr. 18. Redakcja Monografji Zagłębia Dąbrowskiego.

× PRZYKRA WIADOMOŚĆ. W Bedzinie rozszła się wiadomość, iż z dn. 1 września r.b. nastąpi redukcja urzędników starostwa i Sejmiuku. Iu urzędników zostanie zredukowanych, narazie niewiadomo, w każdym razie wiadomość o redukcji wywołała duży niepokój wśród pracowników wymienionych instytucji.

× NOWE ULICE W SOSNOWCU. W dniu wczorajszym Magistrat sosnowiecki nadał nazwy dwóm ulicom powstałym w związku z wybudowaniem bloków mieszkalnych dla pracowników umysłowych koło dworca Dąbrowskiego i pracowników fizycznych koło ul. Sucheja na Pogoni. Ulica w blokach mieszkalnych pracowników umysłowych otrzymała nazwę Jagiellońskiej, a w blokach mieszkalnych pracowników fizycznych Lwowskiej.

PROGRAM RADJOWY KATOWICE.

CZWARTEK 20 SIERPNI 1931.

11.58 Sygnal czasu, hejnał z Wieży Mariackiej — 12.10 Koncert z płyt gramofonowych — 13.10 Komunikat meteorologiczny — 13.20 Przerwa. — 14.50 Komunikat gospodarczy — 15.25 M. Ankiewiczowa: „Przebieg czasopism kobiecych” — 15.45 Komunikat Ligi obrony powietrznej i przeciwgazowej — 16.00 Koncert z płyt gramofonowych — 16.55 Wiadomości wojskowe dla wszystkich — 16.45 Intermezzo muzyczne — 17.55 „O prawdzie i fałszu w nauce” — wygl. prof. Witold Wilkosz — 18.00 Recital śpiewaczy p. Andy Kitchman — 1. Haendel: Aria z op. „Acis i Galatea” 2. Mozart: a. Aria z op. „Rondo z op. 4. Bizet: Stara piosenka 5. Grieg: Mewy 6. Rubinstein: Jaskółeczka 7. Rachmaninow: Gruzińska pieśń 8. R. Strauss: a. Znalazłem! b. Panicz Mał c. Barkarola 9. Mevberber: a. Aria z op. „Hugonoci” b. Aria z op. „Dinorah” — 1900 Codzienny orkiestrowy powieściowy — 19.15 Rozmaitości — 19.50 Mr. Turki: „Jak kształt ma ziemia” — 19.50 Komunikaty harcerskie — 19.55 Komunikat meteorologiczny — 20.15 Koncert z Doliny Szwajcarskiej w Warszawie — 21.50 Słuchowski: „Musisz się ożenić” — Labiche’a — 21.00 Feljton p. Elgi Kern: „Jeszcze o wybitnych kobietach” — 22.20 Komunikat meteorologiczny — 22.50 Koncert solisty — 23.00 Muzyka lekka i taneczna.

× KAZIMIERZ KRUKOWSKI W SOSNOWCU. W piątek 21 b.m. wystąpi tylko jeden raz znakomity artysta warszawskich teatrów rewiowych K. Krukowski (Lopek). Bezkonkurencyjny ten artysta ukaże się nam w najnowszym repertuarze autorów tej miary co: Tuwim, Hemar, Własi, Szerzeń. W wieczorne obok Krukowskiego biorą udział: Irena Carnero, Waława Włodarczykówna, oraz Adam Rapacki.

× EGZAMINY WSTĘPNE w gimnazjum męskim Zrzeszenia rodzicielskiego w Sosnowcu (ul. Dziewicza 4) rozpoczną się 28 b.m., do wszystkich klas Przy gimnazjum istnieje klasa wstępna. Gimnazjum posiada pełne prawa gimnazjów państwowych. Jednocześnie zawiadamia się zainteresowanych pracowników państwowych, że i w nowym roku szk. 1931-32 przysługuje im zwrot opłaty szkolnej za naukę dzieci w szkołach prywatnych bez obowiązku przedstawiania zaświadczeń o braku wolnych miejsc w szkołach państwowych (rozp. Min. W. R. i O. P. z dn. 24.6-1931 N. I. Prez. 4864-31).

Echa napaści bojówki sanacyjnej.

Wyrok Sądu okręgowego w sprawie p. Stodółkiewicza.

W okresie przed ostatnimi wyborami do Sejmu i Senatu, jak wiadomo, hułaję bezkarnie bojówki sanacyjnej, napadając i terroryzując tych, którzy nie opowiedzieli się za B.B. Występy bojówkarzy, rekrutujących się przeważnie z najgorszych metów i szumowin, miały miejsce również i w naszym okręgu wyborczym. Szczególną „sławą” cieszyli się w powiecie Zawierciańskim, a zwłaszcza w Koziegłowach dwaj bojownicy, członkowie tamtejszego „Strzelca”: Marjan Peruga i Franciszek Majka.

ATAK NA SZYBY.

Obaj wspomniani bojówkarze wieczorem dnia 31 października ub. r. przyszlali na podwórze gospodarza Jana Stodółkiewicza, cieszącego się najlepszą opinią, członka Sejmiku, ławnika Sądu pokoju oraz członka wielu instytucji i wybili mu szyby w oknach. Gdy Stodółkiewicz, na dźwięk tłuczonych szyb, wybiegł z domu, Peruga i Majka rzucili się na niego i dotkliwie go pobili, po czym rzucili się do ucieczki.

ŚMIERĆ AWANTURNIKA.

Za uciekającymi pobiegł Stodółkiewicz, chcąc zaalarmować policję, która by ich aresztowała. Podczas ucieczki Peruga przewrócił się i poniósł śmierć, wskutek uderzenia łepem narzędziem. Po fakcie tym, następnego dnia policja miejscowa aresztowała Stodółkiewicza jako domniemanego zabójcę Perugi oraz kilku członków Stronnictwa narodowego, którzy jakoby mieli namawiać Stodółkiewicza do zabicia Perugi, członka BB. i Strzelca.

Tymczasem aresztowani zostali natychmiast po przesłuchaniu przez sędziego śledczego wypuszczeni na wolność. Stodółkiewicz zaś nigdy nie należał do Stronnictwa narodowego, a ostatnio był zwolennikiem Piasta.

SPRAWA O „ROZMYŚLNE” ZABÓJSTWO.

Stodółkiewicz przebywał w areszcie do dnia 10 grudnia 1930 r., skąd został wypuszczony za kaucja. Po przeprowadzeniu śledztwa została wytoczona na sprawę o rozmyślnie zabójstwo. Odroczona raz, sprawa ta znalazła się powtórnie na wokandzie Sądu okręgowego w Sosnowcu w dniu wczorajszym. Rozprawę przewodniczył wiceprezes S. Wołski, otworzył sędziowie Wierzbicki i Białobrzęski; oskarżał prokurator H. Rajzman, bronił adwokat Pawelek. Z powołanych na rozprawę świadków nie stawili się czterech, między innymi również kompan Perugi Fr. Majka, świadek oskarżenia. Po orzeczeniu się przez obrońcę nieobecnych świadków obrony, sąd postanowił odczytać zeznania Majki i rozprawę przeprowadzić.

ZEZNANIA OSKARŻONEGO.

Oskarżony STODÓLKIEWICZ do winy się nie przyznał, oświadczając, że Perugi nie uderzył. Usłyszawszy krzyk tłuczonych szyb, wybiegł na podwórze, gdzie zastał Perugę i Majkę, którzy rzucili się na niego, pobili go i pokrwawili, poczem wybiegli na drogę. Na szosie w pewnej chwili Peruga padł na ziemię, Majka zaś pobiegł dalej, a za nim Stodółkiewicz. Natknąwszy się na policjantów Marczewskiego i Wita, opowiedział im o najściu na mieszkanie. O śmierci Perugi Stodółkiewicz dowiedział się, gdy wrócił do domu. Na pytanie prokuratora, czy należał do jakiej partji, Stodółkiewicz oświadczył, że nie.

Następnie Stodółkiewicz oświadczył, że nieobecny na rozprawie świadek Utracki opowiadał, iż Peruga i Majka otrzymali od kogoś pieniądze na wódkę z zaleceniem, by Stodółkiewicza pobili i wytłukli mu szyby w mieszkaniu.

CZŁONEK B.B. I STRZELEC.

Po oświadczeniu Stodółkiewicza odczytane zostały zeznania Majki. Z zeznań tych wynika, że Majka był członkiem B.B. i Strzelca, Peruga zaś instruktorem Strzelca. Według zeznań Majki, Stodółkiewicz uderzył Perugę w głowę łepem narzędziem, co spowodowało śmierć.

Po odczytaniu zeznań Majki zeznawali zaprzysiężeni trzej funkcjonariusze policji z posterunku P. P. w Koziegłowach: post. Wita, st. post. Marczew-

ski i komendant posterunku przodownik Kaznowski.

KIM BYŁ PERUGA?

Świadkowie wydali bardzo dobrą opinię o oskarżonym, natomiast Perugę przedstawili jako najgorszego opryszka, zwanego postrachem okolicy, wielokrotnie karanego za kradzieże, napady a nawet zabójstwo, dokonane podczas służby wojskowej. Peruga był żołnierzem II klasy i podczas czteroletniej służby nie opuścił prawie więzienia; wreszcie zwolniony został z wojska jako umysłowo chory.

PO WALCE Z OPRYSZKIEM.

Świadek post. WITA, wracając z służby, usłyszał krzyki kobiece, dochodzące, od strony domu Stodółkiewicza. Podjechałszy na rowerze bliżej rynku, widział uciekającego Majkę oraz ścigającego go Stodółkiewicza, który rzucił za nim kijem. Gdy Stodółkiewicz zatrzymał się, świadek widział, że był on podrapany i zakrwawiony oraz miał ślady krwi na koszuli.

Świadek st. post. MARCZEWSKI również słyszał krzyki kobiece, dochodzące z ulicy Siewierskiej, gdzie mieszkał Stodółkiewicz.

PIJANSTWO PRZED NAPADEM.

Świadek KAZNOWSKI zeznaje, że następnego dnia na posterunek zgłosił się sołtys Cesarz i przyniósł orczyk, znaleziony rzekomo na jego podwórzu przez sąsiadkę. Orczyk ten przodownik Kaznowski zalażył jako dowód rzeczowy do śledztwa. Czyj to był orczyk, tego nie ustalil. Z kolei świadek zeznał, że ustabil w toku śledztwa, iż Peruga z Majką i innym osobnikiem pili wódkę w restauracji Kosowskiej na jakieś dwie godziny przed śmiercią Perugi, przy czym obecny tam niejaki Świerczewski z Sejmiku wręczył Perudze 10 złotych za jakąś pracę, resztę zaś pieniędzy miał mu dać następnego dnia.

Zapytany przez prokuratora, dlaczego Peruga i Majka wybili szyby w mieszkaniu Stodółkiewicza, przed Kaznowski oświadczył, że nie jest wykluczonem, iż mógł ich do tego ktoś namówić, ponieważ nie mieli oni nigdy żadnych nieporozumień z oskarżonym.

MOTYWY ARESZTOWANIA.

Charakterystyczne było oświadczenie przed Kaznowskiego o aresztowaniu następnego dnia po fakcie mieszkańców Koziegłów Chachulskiego, Bazana i Puszczewicza: aresztował ich mianowicie dlatego, że rozeszły się pogłoski jakoby Stodółkiewicz zabił Perugę z namowy członków Stronnictwa narodowego. Pogłoski tych jednakże komendant posterunku nie sprawdził. W dalszym ciągu św. Kaznowski, odpowiadając na pytania obrońcy, stwierdził, że zeznania świadka Fr. Majki, w śledztwie nieobecnego na rozprawie, były sprzeczne.

PROTOKÓŁ OGŁĘDZIN.

W międzyczasie został odczytany protokół oględzin sądowo - lekarskich, z którego wynikało, że Peruga zmarł wskutek wylewu krwi do mózgu, co spowodowane zostało uderzeniem w tył

głowy. Z otwartej czaszki i z żołądka zalażywał podczas sekcji odór alkoholu, co wskazywało, że Peruga krytycznego wieczoru był pijany.

Biegły dr. Faliński stwierdził, że rana spowodowana uderzeniem Perugi w głowę była groźna, lecz nie śmiertelna. Po otrzymaniu ciosu Peruga mógł jeszcze przebiec około 20 kroków. Biegł ten oraz zamroczenie alkoholem przyspieszyły śmierć Perugi.

Św. ANTONI MAJKA słyszał wieczorem około godz. 10 hałas na ulicy Siewierskiej oraz pieniszwo spostrzegł trupa Perugi, leżącego na drodze.

MNIE ZABIJ, SYNA NIE ZABIJAJ!

Św. JAN KOREK słyszał wrzask na podwórzu Stodółkiewicza oraz krzyki jego matki: „Mnie zabił, syna nie zabiłaj!”

Główny świadek oskarżenia Stanisław SZYJA, wracając z zebrania, słyszał dochodzące od zabudowań Stodółkiewicza krzyki: „Lepiej zabić mnie, niż mego syna”. Dalej zeznaje, że widział, jak zamoczać się z Perugą i Majką, Stodółkiewicz wywijal kijem.

NIE WIDZIAŁ

Na zwróconą przez sąd uwagę, że w śledztwie zeznał, iż widział, jak Stodółkiewicz uderzył Perugę, świadek woła: „Niech Bóg broni, nie widziałem żehy uderzyć”. Następnie świadek stwierdza, że prawdziwe jego zeznania są obecne, zeznane pod przysięgą. Dlaczego inaczej zeznawał w śledztwie, świadek nie umie wyjaśnić.

Świadek CESARZ zeznaje, że zaniósł na posterunek policji orczyk, znaleziony na jego podwórzu, za obramami pod płotem. Orczyk ten zaniósł dlatego, że dowiedział się, jakoby Peruga został zabity podobnym narzędziem przez Stodółkiewicza. Ponieważ Stodółkiewicz nie przechodził ulicą obok domu Cesarza, więc mógłby rzucić orczyk tylko ze swego podwórka, odległego o 50 m. i oddzielnego trzema posesjami.

ZEZNANIA MATKI OSKARŻONEGO.

Z kolei zeznała matka oskarżonego Marianna MATEJA. Staruszka z placem opowiada, jak Peruga i Majka, wybiwszy szyby w oknach, pobili jej syna, który wybiegł na podwórze. Na prośby jej, aby nie bili syna, Peruga pełną ją silnie, tak że upadła na ziemię.

Świadek Bol. KUCZERA krytycznego wieczora spotkał Perugę i bez żadnego powodu został przez niego uderzony kamieniem. Świadek widział, że Peruga był pijany. To samo stwierdził świadek, Jan NOWAK.

BYŁ NAMÓWIONY PRZEZ KOGOŚ...

Brat zabitego, św. Antoni PERUGA, zeznał, że krążyły pogłoski, jakoby zabity namówiony był przez kogoś do pobicia oskarżonego i wybitcia mu szyb.

NIE CHCIAŁ MIEĆ ŚWIADKÓW.

Świadek Szmul BULWIK, właściciel piekarni, znajdującej się naprzeciw domu Stodółkiewicza, usłyszawszy krzyk tłuczonych szyb wyszedł na drogę. Tu-

taj spostrzegł Perugę z Majką.

Zeznając dalej z niechęcią, pod naciskiem obrońcy, Bulwik zeznał, że Peruga wziął go pod rękę i kazal mu iść do domu, aby nie był świadkiem tego, co miało się dziać.

Po przesłuchaniu świadków obrońca zalażył do sprawy opinję zarządu gminy, sędziego Czaputowicza, proboszcza Tuory oraz b. sędziego sądu w Żarkach, obecnie adwokata Kuziora o oskarżonym, jako o człowieku bardzo solidnym i spokojnym.

GŁOS PROKURATORA I OBRONCY.

Po zakończeniu przewodu sądowego zabrał głos prokurator. W przemówieniu swem prokurator zrzekł się oskarżenia z art. 453, mówiącego o rozmyślnym zabójstwie, natomiast popierał oskarżenie art. 458, mówiącego o przypadkowym zabójstwie.

Obronca oskarżonego, adw. Pawelek, w dłuższym przemówieniu dowiódł, że oskarżony jako napadnięty zmuszony był bronić się, co na jego miejscu uczyniłby każdy człowiek. Dlatego też nie może być mowy o przekroczeniu granic obrony koniecznej. Napad na Stodółkiewicza był uplanowany i zaplanowany, gdyż napastnicy nie działali z własnej inicjatywy, ponieważ nie mieli żadnych uraz ani pretensyj do oskarżonego. W konkluzji swych wywodów obrońca prosił o uniewinnienie oskarżonego.

WYROK.

Po półgodzinnej przerwie sąd ogłosił wyrok, skazujący Stodółkiewicza za spowodowanie b. ciężkiego uszkodzenia ciała Perugi, zaznaczając, że czynu swego dokonał pod wpływem silnego wzruszenia duchowego, spowodowanego gwałtem na jego osobie na 18 miesięcy więzienia, zamieniającego dom poprawy z pozbawieniem praw i zaliczeniem aresztu od dnia 2.XI do 10.XII 1930 r. oraz na 80 zł. opłat sądowych i obciążęć go kosztami postępowania sądowego; dowód rzeczowy, orczyk, zniszczyć.

Stodółkiewicz przebywa na wolności za kaucja i oczywiście wnosi apelację od powyższego wyroku do wyższej instancji.

PRZYPOMNIENIE.

Przypomnieć się godzi, jak to „Express Zagłębia” w numerze 287-ym z dnia 5 listopada ub. roku opisał pogrzeb zmarłego Perugi:

W pogrzebie wzięły udział liczne rzesze miejscowego społeczeństwa i delegacje: Federacji Z. O. O., Związku strzeleckiego, powiatowego zarządu BBWR z Zawiercia, Związku inwalidów, Związku rezerwistów i b. wojskowych itd.

Przed trumną niesiono wieńce, z których wyróżniał się wieńiec BBWR z napisem: „Ofierze ohydnego mordu politycznego — powiatowy komitet BBWR w Zawierciu.”

...kondukt ruszył na cmentarz, gdzie przemawiali: kmdt. pow. Związku strzeleckiego p. Stosik i p. Świątek.

W czasie opuszczania trumny do grobu zebrani odpiewali „Rotę” i „SPIJ KOŁĘ W CIEMNYM GROBIE”.

Po pogrzebie, przed cmentarzem w obecności rodziny zamordowanego i uczestników pogrzebu odbył się apel strzelecki. Do strzelców przemawiali: kmdt. Stosik i sekretarz Federacji P. Z.

Ucieczka przed odpowiedzialnością

Rozwiązanie Rady miasta Olkusza przez klub B.B.

Posiedzenie Rady miejskiej w Olkuszu w dniu 17 bm. przyniosło sensacyjną niespodziankę w postaci rozwiązania Rady, będącej większością BB. i oddanych jej kilku radnych żydów.

Na porządku dziennym był tylko jeden punkt, mianowicie wybór ławników. Po odczytaniu odnośnego dekretu o wyborach, na ręce przewodniczącego burmistrza złożono dwie listy kandydatów na ławników, tj. klubu BB. z ponownymi nazwiskami unieważnionej listy (pp. Milbrandt, dr. Chain i Zmysło), oraz Koła żydowskiego (Zpomyzji) z kandydatami pp. Muszkatblatem, Aksamitem i Mojżeszem Szwarbergiem.

Zanim jednak przystąpiono do głosowania, burmistrz zarządził przerwę, która ostatecznie zadecydowała o kro-

ku BB., bowiem na ostatnim posiedzeniu tego klubu decyzja taka jeszcze nie zapadła.

Po przerwie dr. Osowski w imieniu BB. oświadczył, że radni jego klubu mandaty swe składają, takie samo oświadczenie złożył w imieniu żydów idących ręką w rękę z klubem BB. radny Flaszenberg.

W związku z rozwiązaniem Rady zabrał głos radny Mroźewski (PPS.), podkreślając, że krok BB. łącznie z klubem żydowskim stanowi charakterystyczną ucieczkę od pracy dla miasta i szumnie głoszonej sanacji. Radę po narzuceniu miastu budżetu — ciągnął dalej radny M. — bez wyłonienia komisji rewizyjnej rozchodzi się do domów, pozostawiając za sobą największy balagan. Żegna klub BB. z nadzieją niespotkania się więcej w

pracy dla miasta na terenie Rady.

Dr. Osowski przyznaje, że sytuacja dla miasta jest ciężka i że klub BB. nie chciałby być odpowiedzialnym za dalsze losy miasta.

Po rozwiązaniu Rady, niewybranu ławników i rezygnacji burmistrza, wytworzyła się w Olkuszu sytuacja osobliwa. Przypuszczać należy, że władze nadzorcze poradzą sobie z tem bezkroplem w ten sposób, że p. Starkiewicz urzędować będzie dotąd, dopóki nie zostanie naznaczony komisarz z radą przybycówną, a komisarzem tym może być sam p. Starkiewicz.

W każdym razie urzędowanie p. Starkiewicza — jest to dalszy ciąg fermentu i niegójąca się rana na ciele chorego miasta. Całe prawie społeczeństwo olkuskie opowiada się przeciwko p. Starkiewiczowi.

Bojówkarz wyborczy NA STANOWISKU.

Ideowem zadaniem t. zw. sanacji moralnej jest udzielanie nietylko odznaczeń członkom „awangardy i elity”, ale i flustych posad a choćby dostojnych zaopatrzeń. Pamięta również sanacja o tych, którzy nietylko głową ile pięścią, kądem lub nożem pomagali jej w „ideowym” zwycięstwie w okresie wyborów sejmowych. Mamy tego dowody w rządowych komisarycznych magistratach, a dotyczy nas alarmujące wiadomości z Psar, że osławiony palikarz Trzcionka, powołany na stanowisko podmajstrzego murarskiego przy budowie klinikierni sejmikowej, poczyna sobie tak, jakby budowa tej klinikierni była dalszym ciągiem akcji wyborczej.

Robotnicy żalą się na jego gburowate zachowanie, niektóre osoby mają do niego pretensje z powodu niezapłaconych rachunków, a szczytem jego junaictwa sanacyjnego była zaobserwowanie onegdaj scena, jak Trzcionka wyciągnął rewolwer i groził nim kowalowi Nowosińskiemu, na co znikąd nie zwrócono mu uwagi, jakkolwiek furja ta była zgola niesamowita.

Możeby władze Sejmiku zajęły się junaikiem, który może im narobić wielkiego kramu.

× URZĄDZENIE PRZEJŚCIA PRZED WIADUKTEM. Z uwagi na to, iż droga przed wiaduktem kolejowym w Dąbrowie wybrukowana jest t. zw. kociem i łbami, co jest dużą niewygodą dla spiczących na koleje, lub wracających z pracy, zwłaszcza, gdy niesie się pakunki, Magistrat ułożył od wiaduktu do chodnika po przeciwnej stronie pas, szerokości kilku metrów z kostki granitowej.

× PRZEWOZ PASAŻERÓW SAMOCHODAMI CIĘŻAROWEMI. Ministerstwo robót publicznych wskazało w początkach czerwca urzędem wojewódzkim niedopuszczalność używania samochodów ciężarowych do publicznego przewozu pasażerów lub też do przewozu jednocześnie osób i towarów oraz podjęło zastosować odpowiednie środki w celu usunięcia używania samochodów ciężarowych niezgodnie z ich przeznaczeniem i wbrew względem bezpieczeństwa.

Pomimo tych zarządzeń, platny przewóz podróży samochodami ciężarowymi i półciężarowymi nietylko nie przestał być uprawiany, ale przeciwnie, wzmożł się po wejściu w życie ustawy o państwowym funduszu drogowym z wyraźnym celem obchodzenia postanowień tej ustawy o opłatach od biletów za przejazd pojazdem mechanicznym. Ponieważ taki stan rzeczy, przynoszący szkodę państwowemu funduszowi drogowemu, jest niedopuszczalny z względu na bezpieczeństwo publiczne i wywołuje słuszne skargi właścicieli autobusów na nielegalną konkurencję, Ministerstwo robót publicznych zwróciło się obecnie z nowym piśmie okólnem do wojewodów z prośbą, aby ponownie zwrócili uwagę starostów na konieczność energicznej przeciwdziałania szerczącym się nadużyciom w ramach obowiązujących rozporządzeń, stosując wysokie grzywny, a w razie ich nieskuteczności, zabraniając czasowo używania pojazdu ciężarowego, w myśl postanowień rozporządzenia z dn. 27 stycznia 1928 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych.

× NIECH GRECJA ZAPŁACI. Niejaki Owsiak Stanisław, pochodzący z Łęki, powiatu Brzeskiego, przyszedł do restauracji p. Mańki przy ul. Gzichowskiej w Bedzinie, gdzie sobie dobrze pojadł, a kiedy przyszło do płacenia oświadczył, iż pieniędzy nie posiada. Pomysłowym „gościem” zaopiekowała się policja, która stwierdziła, iż Owsiak miał już kilka podobnych spraw.

× POŻAR AUTA CIĘŻAROWEGO. Wczoraj o godz. 6.30 popołudniu na podwórzu browaru „Korona” przy ul. Małachowskiej w Bedzinie podczas naleniania benzyny do baku auta ciężarowego, prawdopodobnie skutkiem zajęcia się benzyną od papierosa, nastąpił gwałtowny wybuch. Ogień ogarnął, wkrótce całe auto, które uległo całkowitemu spaleniu, przyczem pożar zlikwidowała straż pożarna.

ŻYCIE GOSPODARCZE.

Zmniejszenie opłat na fundusz drogowy.

Międzyministerjalna komisja, powołana przez prezesa Rady ministrów do rozpatrzenia sprawy opłat od autobusów i taksówek ukończyła swe prace. Tezy, przyjęte przez komisję, uzyskały aprobatę prezesa Rady ministrów i będą stopniowo realizowane.

Komisja stwierdziła konieczność wprowadzenia zasady koncesjonowania przemysłu komunikacji samochodowej oraz wprowadzenia pewnych zmian w ustawie o państwowym funduszu drogowym przez stosowanie kombinowanego systemu opłat od wagi i od materiałów pędnych. Tezy powyższe mogą być urzeczywistnione w drodze prawodawczej. Jakkolwiek część pracy już została uprzednio wykonana, to termin zrealizowania nawet w przybliżeniu nie będzie mógł być określony. Do tego czasu obowiązywać będzie ustawa z dnia 5 lutego br. o państwowym funduszu drogowym.

Co do wykonania tej ustawy komisja wypowiadała się:

- 1) Za pozostawieniem opłat od samochodów osobowych prywatnych w dotychczasowej wysokości;
- 2) Za zmniejszeniem o 20 proc. i niestosowaniem progresji od wagi samochodów ciężarowych prywatnych oraz samochodów zarobkowych (ciężarowych, taksówek i autobusów).
- 3) Za pobieraniem opłaty od rzeczywiste sprzedanych biletów autobusowych, stosownie do art. 18 ustawy o państwowym funduszu drogowym, a stosowaniem opłat ryczałtowych tylko na prośbę przedsiębiorców. Przy obliczaniu ryczałtów może być uwzględniane zróżniczkowanie terytorjalne, sezonowe oraz stopniowe o-

siąganie normalnego obciążenia przewidzianego w ustawie;

4) Zaległości płatnicze za okres od 1 kwietnia br. winny być uiszczone do 1 stycznia 1952 r.

Wprowadzenie w życie powyższych zasad wymaga wydania całego szeregu zarządzeń i rozporządzeń. Ponieważ właściciele pojazdów mechanicznych i przedsiębiorstw przewozowych ociągają się z wypłacaniem opłat, należy stwierdzić, że w ich własnym interesie jest terminowe wpłacenie należności, gdyż w przeciwnym razie grozi im egzekucja wraz z procentami za zwłokę i kosztami egzekucji. W szczególności opłata od wagi samochodów prywatnych nie ulegnie zmianie. Opłata ta winna była już być wpłacona w wysokości opłat za 2 kwartały.

Zaległe opłaty od wagi samochodów zarobkowych (ciężarowych, taksówek, autobusów), winny być wpłacone w postaci zaliczek miesięcznych, wynoszących jedną dwunastą rocznego wymiaru. Co się zaś tyczy opłat ryczałtowych za bilety autobusowe, winna była być na 15 sierpnia wpłacona zaliczka w wysokości jednej dwunastej rocznego wymierzonego ryczałtu.

Do czasu wydania zmienionego rozporządzenia wykonawczego będą nadal pobierane zaliczki miesięczne, które dla autobusów, taksówek i samochodów ciężarowych w opłatach od wagi i biletów mają wynosić co najmniej jedną piętnastą rocznego wymiaru. W razie niewpłacenia opłat w powyższych wysokościach władze poborowe otrzymały polecenie stosowania egzekucji podatkowej.

Kronika gospodarcza.

SPADEK BEZROBOCIA O 1.944 OSOBY. Według danych państwowych urzędów pośrednictwa pracy, liczba bezrobotnych, zarejestrowanych na terenie Polski w dniu 15 b. m. wyniosła 255.945 osób, co w porównaniu ze stanem z poprzedniego tygodnia wykazuje dalszy spadek bezrobocia o 1.944 osoby. Stan bezrobocia w poszczególnych okręgach i ośrodkach w dniu 8 b. m. przedstawiał się następująco: Warszawa — miasto 15.221 bezrobotnych, (wzrost o 215), Warszawa — okręg 7.661 (spadek o 164), Łódź — miasto 25.809 (— 1.835), Łódź — okręg 7.661 (wzrost o 56), Częstochowa 10.451 (wzrost o 64), Sosnowiec 21.935 (wzrost o 1.073), Łwów 5.057 (wzrost o 122), Drobobycz 5.665 (wzrost o 38), Śląsk 60.516 (wzrost o 366), Bydgoszcz 3.815 (wzrost o 14), Poznań 10.498 (— 123).

EMIGRACJA DO KANADY I WENEZUELI. Reemigranci, którzy powracają do Kanady w ciągu roku od dnia wyjazdu z Kanady i którzy przebywali w Kanadzie krócej, niż 5 lat, muszą wykazać się przy wyjściu posiadaniem następujących dokumentów: karty lądowania („landing card”), gotówki w kwocie 100 dol. amerykańskich i zapewnieniem pracy: „Permitt” kanadyjskie, w których pozwolenie na wjazd do Kanady uwarunkowane jest wykazaniem się z posiadania kwoty 500 dol. lub więcej, muszą być przedstawiane do zatwierdzenia i decyzji Urzędowi Emigracyjnemu. Emigracja do Wenezueli dozwolona jest obecnie jedynie na zasadzie wezwań, poświadczonych przez ministerstwo spraw zagranicznych w Caracas. Wszelkie inne wezwania straciły swą ważność. W celu uzyskania wizy należy przedłożyć konsulowi Wenezueli w Warszawie następujące dokumenty: paszport zagraniczny, świadectwo moralności, świadectwo lekarskie i zszepienia ospy, wezwanie, 5 fotografii (z tych 2 muszą być poświadczone przez policję lub magistrat); pozaatem przy lądowaniu w Wenezueli należy przedstawić władzom portowym 20 dol.; wiza kosztuje 5 dol., karta okrętowa 107 dol.

HANDEL POLSKO-FRANCUSKI. Według statystyki francuskiej, obroty handlowe Francji z zagranicą (oprócz kolonii) w I półroczu 1951 r. przedstawiały się następująco: przywóz 20.278,5 milj. frs., wywóz 12.558,4 milj. frs. Analogiczne sumy dla I-go półroczu 1950 r. wynoszą 25.950,5 milj. i 17.921,4 milj. frs. Polska w I-em półroczu 1950 r. przywiozła do Francji towarów za 157,8 milj. fr., natomiast w I-em półroczu 1951 r. — za 255,2 milj. frs. Widzimy więc, że pomimo spadku ogólnego przywozu do Francji — przywóz z Polski wzrósł stosunkowo znacznie, bo o 85,2 proc. Wywóz natomiast z Francji do Polski osiągnął niewielki tylko przyrost, bo z 162,1 milj. frs. do 164,9 milj. frs., czyli o 1,7 proc. Zmianem jest, że saldo obrotów handlowych polsko-francuskich ujemne dla Polski w I-em półroczu 1950 r. (— 24,5 milj. frs.) w I półroczu 1951 r. stało się wybitnie dodatnie (+ 90,5 milj. frs.).

SUSZARNIA OWOCÓW W GDYNI. W ciągu najbliższego miesiąca projektowanam

Nowe ceny WIEPRZOWINY.

Min. spraw wewn. zatwierdziło z dniem 19 b.m. następujące ceny wyrobów wieprzowych a mianowicie: słonina 2,50, schab 2,40, mięso wieprzowe 2,10, sadło 2,80, zeberka 1,80, nogi 0,90, szynka surowa 2,10, szynka krajana 5,40, poledwica wędzona 5,60, boczek gotowany 5,00, boczek wędzony 2,80, mortadela cytr. 5,80, rolada 4,40, kielbasa: poledwicowa 4,80, krakowska 5,60, serdelowa 5,00, zwyczajna 5,00, surowa 2,80 i czarna 1,80, serdelki 5,40, parówki: 4,40, kiszka: pasztecowa 5,00, tatarszana łopsea 1,40, tatarszana zwyczajna 0,90, jęczmienna 0,80, wątrobiana 1,10, szmaliec biały 5,60, szmaliec szary jadalny 2,50, salceson 5,00, rozmałości 4,40. Ceny powyższe obowiązują z dniem wczorajszym w całym pow. Bedzińskim.

× POPIS AWANTURNIKA. Koniarek Jakób, zamieszkały przy ul. Warpiennej w Bedzinie, znany awanturnik, wpadł do mieszkania Czajkowskiej Fr. przy ul. Krakowskiej 15, gdzie zdemolował całe mieszkanie, przyczem skradł 10 zł. Awanturnikiem zajęła się policja.

× CZY NAPAD? Paź Waclaw, zamieszkały w Zagórz, zawiadomił policję, iż w ubiegły wtorek, o godz. 10 wiecz. jechał furmanką z Sosnowca do Zagorza i pod mostem, obok hały renardowskiej, zaczepiło go dwóch nieznanymi osobnikami, którzy z kieszonki kamizelki zabrali mu portmonek. Poloją zarządziła dochodzenie.

× CO KOMU SKRADZONO? Paweł Czyczkowski, Bolesławowi z Zychcic, skradziony rower, postawiony przed piwiarnią Opary w Zychcicach. Poszkodowany oblicza stratę na 75 złotych.

Nieznani sprawcy za pomocą urwania kłódki od komórek, Jagło Stanisław i Wawrzyn Wiktorji, zam. w Dąbrowie, przy ul. Łabędzkiej 154, skradli 11 kur i 5 królików, ogólnej wartości 42 złote.

Kronika Olkuska.

Katastrofa lotnicza

NAD PUSTYNĄ BŁĘDOWSKĄ.

W dniu 17 b.m. rano nad pustynią Błędowską podczas ćwiczeń lotniczych nagle spadł aparat wojskowy z 2 p. lot. z Krakowa (bombardier „Breguet”). Aparat został strzaskany, lotnik i obserwator prawie cudem ocalał. Części aparatu odwieziono koleją do Krakowa, celem zbadania defektu.

× ZNIŻKA CENY CHLEBA. Komisja cenowa ustaliła obecnie nowe ceny na mąkę i chleb, mianowicie: mąki żytniej 65 proc. na 58 gr., chleba z tej mąki 57 gr.; bułek na 75 gr. kg. (poprzednie ceny: 45, 44 i 85 gr.). W dniu 21 b.m. odbył się posiedzenie komisji w sprawie ustalenia nowej ceny mięsa wołowego i cielęciny.

× OKRĘGOWE ZAWODY. W dniu 16 na boisku w parku pod Czarną Górą odbyły się okręgowe zawody wstawiania młodzieży meskiej pod kierunkiem instruktorów z Kiele pp. Kowalczykowskiego i Krzemieńskiego. W zawodach brała udział młodzież olkuska, wólbromska, bolesławska, sułszowska i t. d.

× BURZE I PIORUNY. Nad niektórymi gminami powiatu Olkuskiego w dniu 17 i 18 b.m. przeciągnęły silne burze z piorunami, wyrządzając kolosalne szkody gospodarzom. Od pioruna spłonęły w Zarzeczu, gm. Rabsztyn stodoła wraz ze zbożem na szkodę Ludwika Żurka, przyczem kontuzjowany został lekko sam Żurek. W Czajowicach, gm. Cianowice stodoła dworska majątku „Ojędz”, oraz zboże dzierżawcy tego majątku Jana Mikowskiego. Straty spalania się zboża i inwentarza rolniczego obliczają na około 25 tys. złotych. W tej samej wsi piorun uderzył w dom Aleksandra Plonki, rozwalając doszczętnie piec kuchenny, nie wyrządzając na szczęście innych szkód w mieszkaniu. W Porabce, gm. Jangrot pastwą pożaru padła stodoła ze zbożem Franciszka Żelaznego, wreszcie w Minodze z tego samego powodu spalił się dom Jana Cyganika, przyczem dotkliwemu poparzeniu uległ Jan Wiczołek z Minogi. We wszystkich wypadkach pożary likwidowały straż.

Z giełdy warszawskiej.

CEBUŁA GIEŁDY Z DNIA 19.8.

AKCJE: Bank Polski 115,50, Lilpop 14,50 — 15,00, Haberbusch 64,00 — 68,00 — 64,00.

4 proc. Poż. Inwest. zł. 82,00, 4 i pół Ziemi. Kredyt. zł. 49,00 — 48,75, 5 proc. Poż. Konwer. zł. 44,25.

WALUTY I DEWIZY: Dolar 8,96, Nowy Jork 8,924, Londyn 45,57 i pół, Paryż 55,00 i pół, Wiedeń 125,50, Praga 26,44, Szwajcaria 175,55. Dol. War. pr. obr. 8,95 i trzy czwarte.

Z całej Polski.

KATASTROFA SAMOCHODOWA POD ŻYWCEM.

W dniu 18 bm. miała miejsce koło Łodygowic pod Żywcem straszna katastrofa samochodowa, a mianowicie na rampie kolejowej wpadł samochód osobowy, którym jechali ppłk. Gruszka, major dypl. Wierzchoń, kpt. Seld i sierżant Białecki. Z jadących kpt. Seld poniósł śmierć na miejscu, pozostali zaś odnieśli ciężkie rany. Przewieziono ich do szpitala w Białej. Śledztwo w toku. Samochód prowadził major Wierzchoń. Wszyscy oficerowie należeli do 74 p. p. w Lublińcu.

TRAGEDJA W DOMU OBLAKANYCH.

Dnia 17 bm. rano w zakładzie dla umysłowo-chorych w Lublińcu wydarzył się tragiczny wypadek. Przebywający tam na kuracji 21-letni student Eugeniusz Witwiński wszedł do pokoju sanitariusza Teofila Mięsocka. Witwiński w przystępie szału rzucił się na śpiącego sanitariusza, uderzył go 5-krotnie jakimś tępym narzędziem po głowie, a następnie poderżnął mu nożem szyję. Po dokonanej czyni Witwiński zabrał Mięsockowi klucz od drzwi wejściowych i zbiegł w niewiadomym kierunku. Stan Mięsocka jest beznadziejny. Zarządzony za Witwińskim pościg nie dał dotąd rezultatu.

PARALIŻ NA WIDOK EGZEKUTORA.

Kupiectwo wileńskie poruszona jest tragicznym wypadkiem piekarza, znanego w Wilnie — Dawida Tymańskiego. Tymański ostatnimi czasy z powodu ciężkiej koniunktury finansowej zadłużył się po uszy. Dostawcy mąki i opalu mieli dla jego ciężkich chwil sporą dozę wyrozumiałości i prolongowali mu płatności, natomiast urząd skarbowy, opieczętował urządzenie piekarni i wysłał egzekutora, aby zabrał zsekwestrowane rzeczy do sali licytacyjnej. Widok zajeżdżającego przed dom furgonu tak poronującego podzielał na Tymańskiego, że runął na podłogę, tracąc przytomność. Przerazeni wypadkiem domownicy podnieśli nawpół żywego i odwieźli do szpitala żydowskiego. Tymański doznał paraliżu całego ciała. Egzekutor wykonał polecenie z całą skrupulatnością. Wypadek nie wpłynął na powstrzymanie jego czynności.

ZMARŁ 110-LETNI STARZEC.

W Wilnie zmarł nagle 110-letni Zelman Sokolowicz. Uważany on był za najstarszego żyda w Wilnie. Do niedawna trudnił się jeszcze handlem, a ostatnio był na utrzymaniu rodziny. Pozostawił po sobie bardzo liczną rodzinę.

Królowa jugosłowiańska Marja kroczy w mundurze wojskowym obok króla rumuńskiego Karola przed frontem jednego z pułków rumuńskich, którego honorowym dowódcą została mianowana.

Zemsta z za grobu Złośliwy testament milionera.

W Nowym Jorku zmarł niedawno znany milioner i spekulant giełdowy Samuel Bratt, pozostawiając po swojej śmierci majątek w wysokości 15 milionów dolarów.

Bratt był za życia bardzo dowcipny, acz nieco ironiczny i te jego właściwości charakteru odbiły się żywo w testamencie, jaki pozostawił.

Był żonaty od 40 lat, ale nigdy nie widywano go z żoną. Gdy zapytywano go, dlaczego nie jeździ nigdy z żoną, odpowiadał zawsze z przekonaniem, że żona i żona bawia się wtedy najlepiej. Jeździł dzielić ich przez kilka tygodni ocean.

Ten swojego chowu filozof, czując zbliżającą się śmierć, wręczył swojemu notariuszowi testament z poleceniem, aby go natychmiast doręczyć jego żonie, gdy umrze. W testamencie tym główną spadkobierczynią zrobił żonę. Ale testament zawiera kilka klauzul, bynajmniej nie wesolych.

Jedną z nich brzmi następująco:

— „Najszczęśliwiezym okresem mojego małżeństwa był okres, kiedy gniewałem się z żoną. Nie mogę narzekać na los. Pod tym względem byłem uprzywielejoną, gdyż żona moja bardzo często kaprysiła i gniewała się ze mną. Zapominam i przebaczam jej to wszystko, ale pod warunkiem zadośćuczynienia po śmierci. Chcę mianowicie, aby oddzieliła po mnie pieniądze, które z takim mozołem zbierałam za życia. Nie miała ona dla mnie nigdy współczucia, gdym oral od rana do nocy. Na samym początku mojej kariery zdobywa-

nie pieniędzy szło bardzo opornie. Musiałem ciężko pracować po nocach, ażeby zarobić na utrzymanie domu. I wtedy moja żona stała się na ubożu. Obecność moja sprawiała jej widocznie przykrość od wielu lat. Dlatego żądam obecnie, aby przez dwa lata przynajmniej codziennie spędzała dwie godziny na moim grobie. Z siostrą moją darła niestannie koty, tak jak moja siostra nie mogła mnie zność. Zapisuję mojej siostrze 500.000 dolarów, pod warunkiem, że będzie codziennie towarzyszyła mojej żonie na cmentarz i przebywała z nią razem przez dwie godziny. Żądam, aby obie panie przez te dwie godziny nie kłóczyły się ze sobą. Jedyną moją przyjemnością za życia były moje cygara. Niezależnie od tego dawały rozrywek i zapomnienia. Z uporem godnym lepszej sprawy żona moja usiłowała mnie pozbawić tej przyjemności, biadając przy każdym zapaleniu przeze mnie cygara nad losem swoich firanek, które rzekomo czerniały od dymu. Dlatego też kazała codziennie zawieszac nowe firanki. Znosiłam i to, nie biorąc zbyt wiele do serca wyrzutów i narzekań. Nakazuję obecnie, aby przez trzy miesiące po mojej śmierci żona moja wypalała w obecności notariusza co najmniej 5 papierosów. Nie wolno jej przytem zmieniać firanek ani razu. Notariusz może palić w jej obecności moje cygara, ile tylko zechce, a żona nie ma prawa rzec ani słowa. Jeżeli wzięć pod uwagę wielki majątek, jaki jej zapisuję nie może ona uważać tych warunków za za bardzo trudne do spełnienia.

Kursa Sokole

W ŻYWCU.

Dnia 4 br. zostały otwarte w Żywcu dwa sokole związkowe kursa gimnastyczne dla przyszłych naczelników i przodowników. Jeden dwutygodniowy liczący 65 uczestników, drugi czterytygodniowy — 52 uczestników. Kierownictwo kursu spoczywa w rękach naczelnika Związku p. Janą Fazanowicza. Program kursu obejmuje następujące przedmioty: 1) historia i organizacja sokolstwa, 2) historia wychowania fizycznego, 3) teoria i systematyka wychowania fizycznego, 4) anatomia, fizjologia, higiena i ratownictwo, 5) sprawność osobistą, 6) prowadzenie lekcji gimnastycznych, 7) lekkoatletyka i 8) zabawy i gry ruchowe. Zjechali się na ten kurs druchowie z gniazd sokolich rozsiadanych po całej Polsce, aby w karnych szeregach „Sokola” zaprawiać i przysposabiać swe ciała dla obrony ojczyzny i dla dobra sokolstwa i jego idealów.

Nadużycia w „PEPEGE”.

DYREKTORZY POD KLUCZEM.

Do Grudziądza delegowany został sędzia Salzberg, dla prowadzenia śledztwa w sprawie głośnych nadużyć w firmie „Pepege”. Podczas szczegółowych badań ksiąg i dowodów kasowych tej firmy przez sędz. Salzberga w asystencji radcy Izby skarbowej przy ministerstwie skarbu p. Konopki, stwierdzono cały szereg nadużyć. Część tych ksiąg, mających wielkie znaczenie dla toczącego się śledztwa opieczętowano. Szereg wierzycieli zagranicznych „Pepege” zwrócił się do dozoru sądowego z prośbą o zwolnienie osadzonych w więzieniu dyrektorów firmy. Dyrektorzy ci jednak pozostają w więzieniu, a śledztwo w ich sprawie toczy się w dalszym ciągu. Obecnie fabryka „Pepege” pracuje przy 10 proc. zatrudnieniu ogólnej liczby personelu.

Człowiek bez części mózgu.

W czechosłowackim świecie lekarskim budzi niezwykle zajęcie wypadek wprost wyjątkowy. W szpitalu Hradyszcza węgierskiego leży 55-letni oficjalista kolejowy, Spewak, którego mózg częściowo wypadł wskutek uderzenia siekiera, jakie Spewak otrzymał podczas bójki. Uderzenie było tak silne, że rozplatał Spewakowi czaszkę na długość 12 centymetrów. Gdy przywieziono tak straszliwie zranionego do szpitala, lekarze opatrzyli wprawdzie ranę i usunęli z uszkodzonego mózgu odłamki kości, nie przypuszczali jednak, aby pacjent ich mógł żyć. Tymczasem ku zdumieniu ich, Spewak nie tylko żyje, ale powraca już do zdrowia, przyjmuje pożywienie i rozmawia z otoczeniem. Dopiero wszakże przyszłość wykaże, ile straszliwa rana wpłynie na jego władze umysłowe i fizyczne.

FILIP MACDONALD.

Przedruk wzbroniony.

MIŁOŚĆ DETEKTYWA

Autoryzowany przekład J. Zylderowej.

70)

— Ma pan rację. Bardzo mi przykro — Gethryn był skruszony. — Ale uważa pan, nie jestem znów taki głupi, jak na to wyglądam. Pan sądzi, że powiedziałem panu rzeczy dobrze pana wiadome, ale tak nie jest, bo jakie te wiadomości mają dla mnie znaczenie, ale nie powiedziałem jeszcze nikomu. Nikomu.

— Ach tak? To co innego! — Sir Artur uśmiechnął się pobłażliwie.

— Widział się pan z Traversem? — zapytał Gethryn.

— Z rana; właśnie dopiero co od niego wróciłem. Nie! Ten chłopiec naprawdę jest niezrównany!

— O, tak! — przyznał Gethryn. — A ja właśnie chcę teraz pójść do niego. Niech mnie pan odprowadzi do bramy, dobrze? Musi mi pan pomóc.

— Ależ, drogi panie, z przyjemnością! — Wsunął rękę pod ramię Gethryna i poszli.

— Chciałem się dowiedzieć — odezwał się Gethryn, gdy już minęli dom — czy ktoś w domu nie ma stolarskich czy cieślarskich narzędzi? Może jest jakiś amator, a może rzemieślnik, a może i jeden, i drugi?

— Ja sam już o tym myślałem. Tutaj jest dość takich — stolarzy, czy cieśli. Diggle, ogrodnik, doskonale zna się na rzeczy. Dalej szofer, to on postawił tę szopę. Było to ulubione narzędzie Johna i moje również. Widział pan ten garniturek trzech stolików w salonie?

— Widziałem. Zdziwiły mnie nawet. Nie postawiłbym ich tam.

— To John je zrobił — odrzekł Sir Artur z pewną dumą — ze dwadzieścia lat temu. Pamiętam, że wtedy mu zazdrościłem. Nigdy nie takiego dobrze zrobić nie mogłem, zato sprawniejszym trochę byłem w delikatniejszej robocie. — Urwał, zamysławiając się, na chwilę, poczem dodał: — Nie, z

togo nic nie będzie. Raszpla nie jest z Abbotshall.

— Jest pan tego pewien?

— No tak. Nie moja, nie Johna, nie Diggle'a... poliejka już pytała go o to — a już z pewnością nie szofera.

— Hm. — mruknął Gethryn niezadowolony.

Szli ku bramie w milczeniu. Gethryn skinął głową na pożegnanie i poszedł białą zakurzoną drogą, długim wojskowym krokiem.

Rozdział XV.

PRACOWITY DZIEŃ GETHRYNA.

1.

Przebył całą odległość w czasie zupełnie wystarczającym na tak upalny dzień. Gdy wchodził do *Bear and Key*, grupka ludzi przerwała pogawędkę, przyglądając mu się z żywym zainteresowaniem. Wyczuł reporterów i przeszedł, składając oiche podziękowanie sprawności Boyda. Gdyby żadne wiadomości hordy urządziły najście na Abbotshall, Bóg wie, co mogłoby z tego wyniknąć.

Sprawa zabójstwa ministra poruszyła mocno wyobraźnię ogółu. Przypominała najpoczytniejsze romanse. Wielka Brytania wraz z Irlandją podzieliła się na dwa obozy — za i przeciw Traversowi. Przeciwnicy stano-

wili większość. Utrzymywano, że proces będzie tylko próżną stratą czasu i zbędną formalnością. Taki lotr powinien być powieszony od razu. Byli i tacy, którzy uważali szubienicę za zbyt wielką łaskę.

Było to śmieszne naprawdę — myślał Gethryn i miał ochotę się śmiać, lecz gdy wspominał Traversa, przechodził do przekonania, że to nie jest wcale śmieszne. To straszne!

Dziś jednak siedzi na posterunku policji w niezłym jakimś humorze. Pogwizdywał nawet sobie zęcha.

Przebiegli szybko schodki, wiodące do posterunku, ale za progiem przestał gwizdać, spotkawszy się z przechodzącymi osobami.

Usunął się na bok. Były to Lucy Lemesurier i jej siostra.

Nie poznały narazie Gethryna, dopiero pożegnawszy miłym uśmiechem urzędników, Lucy odwróciła się i spostrzegła go. Zdził kapeluszy i spojrział smutnie. Wcale mu się nie zdażało, że wygląda smutnie, wyobrażał sobie, że zachował się tak jak powinien względem damy, którą kochał, a obrazili. Lucy zarumieniła się, odkloniła dość chłodno i odeszła. Nie miała zamiaru nic podobnego zrobić, lecz ten pan miał taką odpychającą minę.

D. c. n.

Rumowski domu w Ljonie, pod którym znalazło śmierć 11 osób a 15 zostało ciężko potuczonych. Do katastrofy doszło, jak donosiliśmy, dzięki pewnej mieszkanke domu, która w celu podjęcia premii asekuracyjnej podpaliła dom, przyczem pożar spowodował eksplozję i katastrofę.

Dzieci w Sowietach jak prosięta żywią się trawą na łąkach.

Rosyjskie pismo emigranckie „Dni” zamieszcza szereg listów z Rosji sowieckiej. Oto wyjątek z listu, nadesłanego z rejonu Wołgi Dolnej:
— Chcęcie dowiedzieć się, jakie istnieją u nas ceny. Cen żadnych niema. Można jedynie wymienić w naturze: na sól, tytoń, papierosy, naczynia. Dobrze wymieniać na żytki, bo żytek jest bardzo mało. Ceny zaś istnieją tylko w kooperatywie; lecz i tam wy dają towary tylko na książkę; bez książki można otrzymać tylko puder, po 75 kop pudełeczko. Zakład fryzjerski został u nas zamknięty. Szewca ani jednego niema, każdy, jak umie, naprawia swoje obuwie, lecz niema co naprawiać.
W innym jeszcze liście ze wsi z okru g zachodniego opowiada się, że aczkolwiek życie biegnie nowym trybem, jednak gmina zbiera się częściej, niż dawniej, bo włościanie nie mają co robić. Niema pracy, niema co jeść. Podczas obiadu w kolchozie wydają pół

funta chleba z piaskiem oraz kartofle z wodą; na kolację baby gotują pokrzywy. Wszystko, co rośnie na polu, należy do państwa; mówią, że i tego nie wystarczy; a jak nie wystarczy, zmuszą do dodatkowej pracy zimą i na jesieni. 2 dni pracy za pud żyta brakującego, gdyby żyto urodziło się poniżej planu. Dla zaspokojenia własnych potrzeb dozwala się użyć jedynie to, co rośnie na podwórku. Chleb można kupić od urzędników kolchoznych — 2 rb. 50 kop. funt; lecz na to nas nie stać. Obiad w kolchozie należy się tylko tym, którzy tam pracują, pracę zaś w kolchozach otrzymać jest bardzo trudno. Dla dzieci nie nie wydaje się. Dzieci są zrównane w prosiętami: pasą się na łąkach, szukają szczawiu, czego nie zjedzą w stanie surowym, przynoszą matce: „gotuj”. Mówiliśmy o tej sprawie z towarzyszymi, lecz ci mówią, że dzieci od trawy rosą zdrowsze.

40-LECIE KRZESŁA ELEKTRYCZNEGO.

Stan nowojorski obchodzi w tym roku 40-lecie zaprowadzenia krzesła elektrycznego, jako sposobu tracenia ekazanców. Pierwszy wyrok wykonany był dnia 18 sierpnia 1891 w więzieniu Auburn na niejakim Williamie Kemmlerze, który zamordował swoją kochankę. Od tego czasu gilotyna i szubienica ustąpiły miejsca krzesłu elektrycznemu. Obecnie w więzieniu Sing - Sing 26 skazańców oczekuje na egzekucję. Krzesło, na którym 40 lat temu wykonano wyrok na Kemmlerze, już nie istnieje. Spaliło się ono podczas pożaru więzienia Auburn w roku 1929, podczas rewolty więźniów.

ALUMINJOWANE ŻELAZO.

W Szwecji przeprowadzono ostatnio ciekawą próbę tego rodzaju: żelazo rozgrzane do 900 stopni zalewa się warstwą aluminium. Część jego zatrzymuje się na powierzchni kryjąc równo całą przestrzeń, część jednak przedostaje się porami do wnętrza rozpalonego żelaza, tworząc z tej mieszaniny spoiwą masę. Dzięki zewnętrznej polewie żelazo staje się niedostępne dla rdzewienia, dzięki we wnętrzu spójni staje się bardziej odporne. Po oziębieniu można materiał ten wyciągnąć i nadaje się on doskonale do fabrykacji rur, naczyń grubszego i konwi, zastępując blachę. Materiał ten jest również bardzo tani.

Bezkonkurencyjny Lopek artysta warszawskich teatrów

Kazimierz Krukowski

wystąpi tylko jeden raz z zespołem w Będzinie dn. 20 sierpnia br. w kinie „Capitol” w Sosnowcu dn. 21 sierpnia br. w kinie „Palace” 6691
Szeregóły w programach. Początek o g. 8.30 wiecz.

POWIATOWA KASA CHORYCH w SOSNOWCU

ogłasza przetarg publiczny na urządzenie:

- I. Kanalizacji, wodociągów i instalacji sanitarnych,
- II. Centralnego ogrzewania i wentylacji,
- III. Kuchni, pralni i dezynfekcji.

Roboty te można oferować łącznie, albo każda oddzielnie. Termin składania ofert do dn. 3.IX.1931 r. godz. 12 w Sekretariacie Kasy Chorych w Sosnowcu ul. Sadowa 6.
Tam też można otrzymać dalsze informacje oraz podkładki do ofert za zwrotem kosztów.
Komisarz Zarządzający
6641 w. z. W. Wrzeszcz

Drobne ogłoszenia

POSADY i PRACE

Chcesz otrzymać posadę? Musisz ukończyć kursy korespondencyjne im. Sekulowicza. Warszawa Zórawia, 42. Wycenają listownie: buchalterji, rachunkowość, korespondencji, stenografji, handlu, prawa, kalgroffji, daktylogroffji, towaroznawstwa, języków, piśmowni, gramatyki polskiej, ekonomiji. Żądajcie prospektów! 6572
Szofer słusza ze znajomością języków: nie mieskiego, francuskiego i rosyjskiego, prawo jazdy zielone posiada. Żądajcie prospektów! 6693

ZGUBIONO

w dniu 5 sierpnia br. w drodze z Czeladzi do Będzina teczkę skórzaną z papierami i narzędziami. Uczciwy znalazca raczy zwrócić do biura S. A. ELEKTROWNIA OKRĘGOWA w ZAGŁĘBIU DĄBROWSKIEM w SOSNOWCU ul. Sienkiewicza 9.
Za wynagrodzeniem zł. 50.—

KUPNO i SPRZEDAZ

Sprzedamy natychmiast piekarnię w pełnym ruszu z całkowitym urządzeniem i mieszkaniami. Wiadomość Sosnowiec ul. Warszawska 12 Biuro „Pomoc” godzina 10 — 12 rano. 6694

ZGUBIONE DOKUMENTY

Józef Banachowski zgubił książkę Kasy Chorych. 6693
Liber Przerowski mieszkaniec Piłkiew powiat Olkuskich zgubił książkę wojskową wydaną P. K. U. Miechów. 6697

LOKALE

Pokoju czystego poszukiwane. Oferty pod „Urządźnik” do Kurjera. 6695
Jeden pokój z kuchnią lub dwa pokoje z kuchnią poszukiwane od 1 września dla dwojga osób bez dzieci. Zgłoszenia do Administracji „Spokój”. 6692
Poszukuję pokoju z osobnym wejściem blisko przystanku tramwajowego. Oferty kierować do Administracji pod „Pokoje”. 6699
Cztery pokoje z kuchnią z wygodami przy ul. Marjackiej 4a jest zaraz do wynajęcia. Wiadomość u gospodarza. 6662-2

CZY CHCESZ BYĆ PIĘKNA?

USUNĄC BEZ ŚLADU PIĘGI
PLAMY WAGRY OPALENIZNE
ZMARZCZKI NA TWARZY
UZYWAJ BEZTRUCIOWEGO KREMU METAMORFOZA
PIEGLO (FABRYKA) 5903

NIEMIŁA WONA z RAK NÓG I PACH

USUWA ZNANY I NIEZASTĄPIONY OD 1/2 WIEKU
SUDORYN
FABRYKA CHEM-FARMACEUT. „APKOWALSKI” WARSZAWA
UWAGA! WYSTRZEGAĆ SIĘ NAŚLADOWNICTWA I O PODOBNYM BRZMIENIU I OPAKOWANIU. 6605

NAJLEPSZY Lanolinowy PUDER DLA DZIECI

DZIDZI

z KOGUTKIEM
MATEKI żądajcie w aptekach i drogeriach higienicznej przysypki dla dzieci „PUDER DZIDZI” (z Kogutkiem), utrzymującej ciało dziecka w zdrowiu i czystości. 5899

ROZNE

Unieważniam 3 wksle po zł. 50 każdy, wystawione in blanco przez Marjanę Hawraną z terminami płatności: 10 kwietnia 1931, 10 maja 1931 i 10 lipca 1931, płatne p. Zawiercie skrzynka post. 3 i doręczone w swoim czasie p. Inż. A. Nowickiemu w Dąbrowie Górniczej Marjan Hawran 6648

Choroby płuc!

Stosowany przez pp. Doktorów „BALSAM THIOCOLAN AGE” przy gruźlicy, bronchicie, kaszlu ułatwia wydzielenie się płwociny, wzmacnia organizm i samopoczucie chorego, powiększa wagę ciała, „Balsam Thiocolan Age” sprzedają apteki i składy apteczne (drogerje). Żądajcie tylko w oryginalnym opakowaniu w WARSZAWIE Leszno 41. apteki A. Gąseckiego 4904

KINO „ZAGŁĘBIE”

1249 DAWNIEJ
Kino-Teatr „UDZIAŁOWY”

DZIS FILM DŹWIĘKOWY

Małżeństwo we troje

w roli tytułowej EWELINA HOLT.

Nad program:
WESOLA KOMEDJA
Wkrótce
JEJ CHŁOPCZYK

DŹWIĘKOWE KINO „PALACE”

1250 W SOSNOWCU.
ulica Warszawska 2.

Od poniedziałku 17-go do 23-go sierpnia 100% FILM DŹWIĘKOWY p. t.

GENERAL CRACK

Opowieść filmowa o losach bohaterskiego rycerza, który ogniem i mieczem zdobył tron, a pieśnią i spojrzeniem serca kobiet
W roli tytułowej: JOHN BARRYMORE

Nad program:
KOMEDJA
DŹWIĘKOWA

Cennik ogłoszeń:

Wiersz milimetryowy jednolamowy: na 1-ej stronie względnie przed tekstem 60 gr., w kronce 60 gr., w tekście 45 gr., za tekstem 20 gr. Ogłoszenia drobne do 20 wierszów 10 — 30 gr., za każdy wiersz, powyżej 20 wierszów 20 — 60 groszy za każdy wiersz od początku. Najmiej 1 złoty. Ogłoszenia z układem tabelarycznym o 25 proc. droższe. Zagraniczne 100 proc. droższe. W numerze niedzielnym i świątecznym 25 proc. drożej. Ogłoszenia fantazyjne 50 proc. droższe. Szerokość szpalt przed tekstem i w tekście 70 mm., za tekstem 35 mm. Za terminowy druk oraz przesyłanie miejsczą ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Za niedostarczenie pisma z przyczyn, od Wydawnictwa „Kurjera Zachodniego” niezależnych, Wydawnictwo nie odpowiada. Wszelkie pretensje finansowe Wydawnictwa „Kurjer Zachodni” zaskarżalne są w Sosnowcu.